

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ **Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1287/2003 af 15. juli 2003 om harmonisering af bruttonationalindkomsten i markedspriser (»BNI-forordningen«) ⁽¹⁾** 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1288/2003 af 18. juli 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1289/2003 af 18. juli 2003 om suspension af opkøb af smør i visse medlemsstater
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1290/2003 af 18. juli 2003 om en løbende licitation for produktionsåret 2003/04 med henblik på fastsættelse af en eksportafgift og/eller eksportrestitution for hvidt sukker
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1291/2003 af 18. juli 2003 om en tilføjelse i bilaget til forordning (EF) nr. 2400/96 om optagelse af visse betegnelser i det register over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, der er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler (»Pane di Altamura«)** 12
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1292/2003 af 18. juli 2003 om indledning af en fornyet undersøgelse vedrørende en ny eksportør af Rådets forordning (EF) nr. 2604/2000 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse former for polyethylenterephthalat med oprindelse i bl.a. Thailand, og om ophævelse af tolden for så vidt angår importen fra en eksporterende producent i dette land og om at gøre denne import til genstand for registrering** 20
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1293/2003 af 18. juli 2003 om fastsættelse af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1294/2003 af 18. juli 2003 om anvendelse af en reduktionskoefficient på restitutionenslicenser for varer, som ikke er opført i traktatens bilag I, i henhold til artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1520/2000

Rådet

2003/516/EF:

- ★ **Rådets afgørelse af 6. juni 2003 om undertegnelse af aftaler mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om udlevering og gensidig retshjælp i kriminalsager** 25
- Aftale mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om udlevering 27
- Aftale mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om gensidig retshjælp ... 34

2003/517/EF:

- ★ **Rådets afgørelse af 15. juli 2003 om de statistiske data, der skal benyttes ved justering af fordelingsnøglen for kapitalindskud i Den Europæiske Centralbank** 43

2003/518/EF:

- ★ **Rådets henstilling af 15. juli 2003 om udnævnelse af formanden for Den Europæiske Centralbank** 45

Kommissionen

2003/519/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 5. marts 2003 om Den Italienske Republiks (Regionen Sicilien) påtænkte støtteordning til fordel for virksomhedernes internationalisering ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2003) 650)** 46

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF, EURATOM) Nr. 1287/2003**af 15. juli 2003****om harmonisering af bruttonationalindkomsten i markedspriser (»BNI-forordningen«)****(EØS-relevant tekst)**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,

under henvisning til Rådets afgørelse 2000/597/EF, Euratom af 29. september 2000 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 2,under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽²⁾,under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Da den del af Fællesskabets egne indtægter, der er baseret på medlemsstaternes bruttonationalindkomst i markedspriser, i det følgende benævnt »BNImp«, bliver stadig større, er det nødvendigt at gøre dette aggregat endnu mere sammenligneligt, pålideligt og fuldstændigt.
- (2) Disse data er også et vigtigt analytisk redskab til koordinering af de nationale økonomiske politikker og til forskellige fællesskabspolitikker.
- (3) Med henblik på anvendelse i forbindelse med egne indtægter bestemmes det i Rådets afgørelse 2000/597/EF, Euratom, at BNImp er lig med bruttonationalindkomsten i markedspriser, i det følgende benævnt »BNI«, som den beregnes af Kommissionen ved anvendelse af det europæiske national- og regionalregnskabsystem, i det følgende benævnt »ENS 95« i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2223/96 af 25. juni 1996 om det europæiske national- og regionalregnskabsystem i Det Europæiske Fællesskab ⁽⁴⁾.
- (4) BNI-data skal være sammenlignelige. Disse data kan kun være sammenlignelige, hvis de relevante definitioner og regnskabsregler i ENS 95 overholdes. Med henblik herpå bør de beregningsmetoder og basisdata, der faktisk anvendes, muliggøre en korrekt anvendelse af definitionerne og regnskabsreglerne i ENS 95.

(5) De kilder og metoder, der anvendes til at beregne BNI, skal være pålidelige. Det indebærer, at der så vidt muligt bør anvendes afprøvede metoder på robuste og egnede basisstatistikker.

(6) BNI-data skal være fuldstændige. Det vil sige, at de også bør omfatte de aktiviteter, der ikke indberettes i statistiske undersøgelser eller til skattemyndighederne, socialmyndighederne og andre administrative myndigheder. En bedre BNI-dækning forudsætter udvikling af egnede statistiske grundlag og beregningsmetoder samt hensigtsmæssige tilpasninger.

(7) Med henblik på at fuldføre sin opgave med at levere BNI-data til beregning af egne indtægter træffer Kommissionen foranstaltninger til at forbedre sammenligneligheden, pålideligheden og fuldstændigheden af medlemsstaternes BNI.

(8) I Rådets direktiv 89/130/EØF, Euratom af 13. februar 1989 om harmonisering af fastlæggelsen af bruttonationalindkomsten i markedspriser ⁽⁵⁾ er der indført en procedure til kontrol og vurdering af BNI's sammenlignelighed, pålidelighed og fuldstændighed i BNI-udvalget, hvor medlemsstaterne og Kommissionen arbejder nært sammen. Denne procedure bør tilpasses således, at der tages hensyn til brugen af BNI efter ENS 95 ved beregning af egne indtægter.

(9) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁶⁾.

(10) Udvalget for det Statistiske Program er blevet hørt i henhold til artikel 3 i Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom af 19. juni 1989 om nedsættelse af et udvalg for De Europæiske Fællesskabers statistiske program ⁽⁷⁾ —

⁽¹⁾ EFT L 253 af 7.10.2000, s. 42.⁽²⁾ EUT C 45 E af 25.2.2003, s. 61.⁽³⁾ Udtalelse afgivet den 12.3.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT).⁽⁴⁾ EFT L 310 af 30.11.1996, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 359/2002 (EFT L 58 af 28.2.2002, s. 1).⁽⁵⁾ EFT L 49 af 21.2.1989, s. 26.⁽⁶⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.⁽⁷⁾ EFT L 181 af 28.6.1989, s. 47.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Kapitel I

Definition og beregning af bruttonationalindkomsten i markedspriser

Artikel 1

1. Bruttonationalindkomsten i markedspriser (BNI) og bruttonationalproduktet i markedspriser (BNP) defineres i overensstemmelse med det europæiske national- og regionalregnskabsystem (ENS 95).
2. BNP er det endelige resultat af residente produktionsenheders produktionsaktivitet. Det kan defineres på tre måder:
 - a) BNP er summen af de forskellige institutionelle sektorer eller de forskellige erhvervs bruttoværditilvækst plus produktskatter minus produktsubsidier (som ikke er opdelt på sektorer og industrier). Det er også saldoen på den samlede økonomis produktionskonto.
 - b) BNP er summen af residente institutionelle enheders endelige anvendelse af varer og tjenester (faktisk konsum og bruttoinvesteringer) plus eksport og minus import af varer og tjenester.
 - c) BNP er summen af anvendelser på den samlede økonomis indkomstdannelseskonto (aflønning af ansatte, produktions- og importskatter minus subsidier, bruttooverskud af produktionen og blandet indkomst i den samlede økonomi).
3. BNI er lig med den samlede primære indkomst, som modtages af residente institutionelle enheder: aflønning af ansatte, produktions- og importskatter minus subsidier, formueindkomst (modtaget minus betalt), bruttooverskud af produktionen og blandet indkomst, brutto. BNI er lig med BNP minus primær indkomst, som skal betales af residente enheder til ikke-residente enheder, plus primær indkomst, der modtages af residente enheder fra udlandet.

Kapitel II

Indsendelse af BNI-data og supplerende oplysninger

Artikel 2

1. Medlemsstaterne udarbejder BNI i overensstemmelse med artikel 1 i forbindelse med den regelmæssige opstilling af nationalregnskabet.
2. Medlemsstaterne meddeler hvert år inden den 22. september i forbindelse med opstillingen af nationalregnskabet Kommissionen (Eurostat) tallene for BNI-aggregater og dets bestanddele i overensstemmelse med de i artikel 1 nævnte definitioner. Totaler for BNP og dets bestanddele kan leveres i overensstemmelse med de i artikel 1, stk. 2, nævnte fremgangsmåder. Tallene skal vedrøre det forudgående år og eventuelle korrektioner for tidligere år.
3. Ved indsendelsen af de i stk. 2 nævnte data forelægger medlemsstaterne Kommissionen (Eurostat) en rapport om BNI-dataenes kvalitet. Rapporten skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige for at vise, hvorledes aggregatet er blevet

beregnet, herunder navnlig en beskrivelse af enhver signifikant ændring i de anvendte metoder og basisstatistikker, samt en redegørelse for de revisioner, der er foretaget af tidligere BNI-beregninger. Rapportens indhold og format skal følge de retningslinjer, Kommissionen fastlægger efter proceduren i artikel 4, stk. 2.

Artikel 3

Medlemsstaterne fremsender til Kommissionen (Eurostat) efter de retningslinjer, som denne fastsætter efter proceduren i artikel 4, stk. 2, en oversigt over de metoder og de basisstatistikker, de har anvendt ved beregningen af BNI og dets bestanddele i overensstemmelse med ENS 95. Medlemsstaterne forbedrer og ajourfører deres oversigt i overensstemmelse med disse retningslinjer.

Kapitel III

Procedurer for og kontrol af beregningen af BNI

Artikel 4

1. Kommissionen bistås af et udvalg, i det følgende benævnt BNI-udvalget, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 5

1. Kommissionen kontrollerer de kilder og metoder, medlemsstaterne anvender til at beregne BNI. Foranstaltninger til at gøre BNI mere sammenlignelig, pålidelig og fuldstændig vedtages efter proceduren i artikel 4, stk. 2.

2. BNI-udvalget behandler de spørgsmål, som forelægges af dets formand, enten på dennes eget initiativ eller på anmodning af en repræsentant for en medlemsstat, og som vedrører gennemførelsen af denne forordning, især i forbindelse med:

- a) Den årlige kontrol af overholdelsen af de definitioner, der er omhandlet i artikel 1.
- b) Den årlige gennemgang af de data, der er indsendt i henhold til artikel 2, stk. 2, og af de oplysninger, der er indsendt i henhold til artikel 2, stk. 3, vedrørende statistiske kilder og metoder til beregning af BNI og dets bestanddele. Denne gennemgang skal resultere i en udtalelse fra BNI-udvalget om, hvorvidt medlemsstaternes BNI-data hvad angår pålidelighed, sammenlignelighed og fuldstændighed kan anvendes som grundlag for beregningen af egne indtægter. Det skal af udtalelsen fremgå, hvilke hoveddokumenter der har dannet grundlag for gennemgangen. Spørgsmålet om, hvorvidt BNI og dens bestanddele er pålidelig, sammenlignelig og fuldstændig, skal bedømmes på baggrund af cost-benefit-princippet.

I denne forbindelse indebærer cost-benefit-princippet, at der på grundlag af de oplysninger, der måtte være tilgængelige, skal foretages en vurdering af bestemte aktiviteter eller transaktioners potentielle størrelse og betydning. Disse oplysninger er ofte af kvalitativ art, selv om de i nogle tilfælde kan være af kvantitativ art. Kommissionen (Eurostat) undersøger sammenligneligheden i forbindelse med behandlingen af lignende tilfælde i medlemsstaterne og aflægger rapport til BNI-udvalget om alle de tilfælde, hvor cost-benefit-princippet gælder. Ved hjælp af dette princip skal det undgås, at der anvendes uforholdsmæssigt store ressourcer til beregning af mindre betydningsfulde poster.

c) Afgivelse af udtalelser, jf. dog artikel 4, om Kommissionens forslag til forbedring af BNI-beregningerne, herunder en eventuel fortolkning af ENS 95-definitionerne samt beregning af disse forslags indvirkning på BNI.

3. BNI-udvalget skal gøre en særlig indsats for at forbedre medlemsstaternes metoder til udarbejdelse af BNI og for at formidle bedste praksis på området.

Det skal også behandle spørgsmål om revision af BNI-data og problemet vedrørende BNI's fuldstændighed.

Det skal om nødvendigt foreslå Kommissionen, at der træffes foranstaltninger for at gøre BNI-dataene mere sammenlignelige og pålidelige.

Artikel 6

Uden at det berører de kontrolforanstaltninger, der er fastsat i artikel 19 i forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000⁽¹⁾, kan Kommissionens tjenestegrene og repræsentanter for andre medlemsstater, når det anses for hensigtsmæssigt, foretage fælles BNI-informationsbesøg i medlemsstaterne i samråd med disse. Det er frivilligt, om medlemsstaterne vil deltage i disse besøg.

Kapitel IV

Afsluttende bestemmelser

Artikel 7

Kommissionen forelægger inden udgangen af 2005 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne forordning.

Artikel 8

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. juli 2003.

På Rådets vegne
G. TREMONTI
Formand

⁽¹⁾ EFT L 130 af 31.5.2000, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1288/2003**af 18. juli 2003****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1947/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 19. juli 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juli 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 299 af 1.11.2002, s. 17.

BILAG

til Kommissionens forordning af 18. juli 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	48,9
	096	56,8
	999	52,8
0707 00 05	052	75,2
	999	75,2
0709 90 70	052	75,7
	999	75,7
0805 50 10	052	51,2
	388	62,2
	524	61,6
	528	59,9
	999	58,7
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	77,7
	400	92,3
	508	72,5
	512	74,5
	524	28,7
	528	67,9
	720	68,4
	804	107,1
	999	73,6
	0808 20 50	388
512		89,6
528		69,8
800		169,8
999		104,2
0809 10 00	052	187,2
	064	139,2
	066	118,0
	094	127,0
	999	142,8
0809 20 95	052	286,9
	061	279,8
	400	266,1
	404	252,6
	999	271,4
0809 40 05	060	99,4
	064	106,2
	624	138,3
	999	114,6

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).
Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1289/2003
af 18. juli 2003
om suspension af opkøb af smør i visse medlemsstater

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 806/2002 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 2771/1999 af 16. december 1999 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår interventionsforanstaltninger på markedet for smør og fløde ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 359/2003 ⁽⁴⁾, særlig artikel 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 2 i forordning (EF) nr. 2771/1999 fastsættes det, at opkøb ved licitation i en medlemsstat indledes og suspenderes af Kommissionen, når det er konstateret, at markedsprisen i den pågældende medlemsstat i to på hinanden følgende uger enten har været mindre end eller lig med eller over 92 % af interventionsprisen.

- (2) Den seneste liste over medlemsstater, hvor interventionen er suspenderet, er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1200/2003 ⁽⁵⁾. Denne liste bør tilpasses efter de nye markedspriser, som Tyskland har indberettet i medfør af artikel 8 i forordning (EF) nr. 2771/1999. Af klarhedshensyn bør denne liste erstattes af en ny, og forordning (EF) nr. 1200/2003 bør ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De opkøb af smør ved licitation, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1255/1999, suspenderes i Belgien, Danmark, Tyskland, Grækenland, Nederlandene, Østrig, Luxembourg, Finland og Det Forenede Kongerige.

Artikel 2

Forordning (EF) nr. 1200/2003 ophæves.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 19. juli 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juli 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 333 af 24.12.1999, s. 11.

⁽⁴⁾ EUT L 53 af 28.2.2003, s. 17.

⁽⁵⁾ EUT L 128 af 24.5.2003, s. 3.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1290/2003

af 18. juli 2003

om en løbende licitation for produktionsåret 2003/04 med henblik på fastsættelse af en eksportafgift og/eller eksportrestitution for hvidt sukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

(4) Forvaltningskomitéen for Sukker har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 680/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 22, stk. 2, artikel 27, stk. 5 og 15, og artikel 33, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) På baggrund af situationen på markedet for sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet synes det rimeligt så hurtigt som muligt at åbne en løbende licitation over udførsel af hvidt sukker for produktionsåret 2003/04. Under hensyntagen til de mulige svingninger i verdensmarkedspriserne skal licitationen give mulighed for at fastsætte en eksportafgift og/eller eksportrestitution.

(2) De almindelige regler for gennemførelse af en licitation med henblik på fastsættelse af eksportrestitutioner for sukker, der er fastsat i artikel 28 i forordning (EF) nr. 1260/2001, bør anvendes.

(3) På grund af foranstaltningens særegenhed synes det nødvendigt at fastsætte passende bestemmelser vedrørende de eksportlicenser, der udstedes i henhold til den løbende licitation, og at der gøres undtagelse fra Kommissionens forordning (EF) nr. 1464/95 af 27. juni 1995 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for sukkersektoren ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1159/2003 ⁽⁴⁾. Kommissionens forordning (EF) nr. 1291/2000 af 9. juni 2000 om fælles gennemførelsesbestemmelser for import- og eksportlicenser samt forudfastsættelsesattester for landbrugsvarer ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 325/2003 ⁽⁶⁾, samt Kommissionens forordning (EØF) nr. 120/89 af 19. januar 1989 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportafgifter for landbrugsprodukter ⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2194/96 ⁽⁸⁾, skal dog fortsat gælde.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der åbnes en løbende licitation med henblik på fastsættelse af en eksportafgift og/eller eksportrestitution for hvidt sukker henhørende under KN-kode 1701 99 10 for alle destinationer med undtagelse af Albanien, Kroatien, Bosnien-Hercegovina, Serbien og Montenegro ⁽⁹⁾ og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien. Inden for den løbende licitations gyldighedsperiode holdes der dellicitationer.

2. Den løbende licitation gælder til den 29. juli 2004.

Artikel 2

Den løbende licitation og dellicitationerne holdes i overensstemmelse med artikel 28 i forordning (EF) nr. 1260/2001 og nærværende forordning.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne udarbejder en licitationsbekendtgørelse. Den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. Medlemsstaterne kan derudover offentliggøre licitationsbekendtgørelsen eller lade den offentliggøre andre steder.

2. Licitationsbekendtgørelsen angiver bl.a. licitationsbetingelserne.

3. Licitationsbekendtgørelsen kan ændres i den periode, hvor den løbende licitation gælder. Den ændres, hvis der i denne periode indtræder en ændring i licitationsbetingelserne.

Artikel 4

1. Fristen for indgivelse af bud til den første dellicitation:

a) begynder den 25. juli 2003, og

b) udløber torsdag den 31. juli 2003, kl. 10.00, Bruxelles-tid.

⁽⁹⁾ Inklusive Kosovo som defineret ved De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution nr. 1244 af 10. juni 1999.

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 104 af 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EFT L 144 af 28.6.1995, s. 14.

⁽⁴⁾ EUT L 162 af 1.7.2003, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 152 af 24.6.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 47 af 21.2.2003, s. 21.

⁽⁷⁾ EFT L 16 af 20.1.1989, s. 19.

⁽⁸⁾ EFT L 293 af 16.11.1996, s. 3.

2. Fristen for indgivelse af bud til hver af de efterfølgende dellicitationer:

- a) begynder den første arbejdsdag efter udløbet af fristen for den foregående dellicitation, og
- b) udløber kl. 10.00, Bruxelles-tid på følgende datoer:
 - den 14. og 28. august 2003
 - den 4., 11., 18. og 25. september 2003
 - den 2., 9., 16., 23. og 30. oktober 2003
 - den 6., 13. og 27. november 2003
 - den 11. og 23. december 2003
 - den 8. og 22. januar 2004
 - den 5. og 19. februar 2004
 - den 4. og 18. marts 2004
 - den 1., 15. og 29. april 2004
 - den 13. og 27. maj 2004
 - den 3., 10., 17. og 24. juni 2004
 - den 1., 15. og 29. juli 2004.

Artikel 5

1. De interesserede parter deltager i licitationen på en af følgende måder:

- a) ved at indsende det skriftlige bud til det kompetente organ i en medlemsstat mod kvittering for modtagelsen
- b) ved anbefalet brev eller telegram stilet til organet
- c) pr. telex, telefax eller elektronisk post til organet, såfremt det accepterer disse former for kommunikation.

2. Et bud er kun gyldigt, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) I budet angives:
 - i) licitationens referencenummer
 - ii) den bydendes navn og adresse
 - iii) den mængde hvidt sukker, som skal udføres
 - iv) størrelsen af eksportafgiften eller i påkommende tilfælde størrelsen af eksportrestitutionen pr. 100 kg hvidt sukker, udtrykt i euro med tre decimaler
 - v) den sikkerhedsstillelse, der vedrører den i nr. iii) omhandlede mængde, og som er udtrykt i den medlemsstats valuta, hvor budet indgives.
- b) Den mængde, der skal udføres, omfatter mindst 250 tons hvidt sukker.
- c) Inden udløbet af fristen for indgivelse af bud fremlægges der bevis for, at den bydende har stillet den i budet anførte sikkerhed.

d) Budet indeholder den bydendes erklæring om, at han, hvis hans bud antages, forpligter sig til inden for den i artikel 12, stk. 2, andet afsnit, anførte frist at ansøge om eksportlicens eller eksportlicenser for de mængder hvidt sukker, der skal udføres.

e) Budet indeholder den bydendes erklæring om, at han, hvis hans bud antages, forpligter sig til:

- i) ud over sikkerhedsstillelsen at betale det i artikel 13, stk. 4, omhandlede beløb, hvis forpligtelsen til at udføre i medfør af den i artikel 12, stk. 2, omhandlede eksportlicens ikke er opfyldt
- ii) inden 30 dage efter udløbet af den pågældende eksportlicens at give det organ, som har udstedt eksportlicensen, oplysning om den eller de mængder, for hvilke eksportlicensen ikke er benyttet.

3. I et bud kan anføres, at det kun anses for indgivet, hvis en af følgende eller begge betingelser er opfyldt:

- a) der skal træffes en beslutning om en mindste eksportafgift eller i givet fald en maksimal eksportrestitution på dagen for udløbet af fristen for indgivelse af de pågældende bud
- b) tilslaget skal angå hele eller en bestemt del af den tilbudte mængde.

4. Bud, der ikke er indgivet i overensstemmelse med stk. 1 og 2, eller som indeholder andre betingelser end dem, der er fastsat for denne licitation, tages ikke i betragtning.

5. Et bud kan ikke trækkes tilbage.

Artikel 6

1. Den bydende stiller en sikkerhed på 11 EUR/100 kg hvidt sukker til udførsel i henhold til denne licitation.

Bortset fra det i artikel 13, stk. 4, omhandlede tilfælde udgør denne sikkerhedsstillelse for tilslagsmodtageren den sikkerhed, som stilles i forbindelse med den i artikel 12, stk. 2, omhandlede ansøgning om eksportlicens.

2. Sikkerhed jf. stk. 1 stilles efter den bydendes valg i kontanter eller i form af en garanti fra en institution, som opfylder de kriterier, der er fastlagt af den medlemsstat, hvor budet indgives.

3. Bortset fra tilfælde af force majeure frigives sikkerheden jf. stk. 1:

- a) for så vidt angår de bydende, for den mængde, for hvilken budet er blevet forkastet
- b) for så vidt angår tilslagsmodtagere, som ikke har ansøgt om eksportlicens inden for den i artikel 12, stk. 2, andet afsnit, omhandlede frist, kun med 10 EUR/100 kg hvidt sukker

c) for så vidt angår tilslagsmodtagere, for den mængde, for hvilken de, jf. artikel 31, litra b), og artikel 32, stk. 1, litra b), nr. i), i forordning (EF) nr. 1291/2000, har opfyldt forpligtelsen til at udføre i medfør af den licens, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2, på betingelserne i artikel 35 i forordning (EF) nr. 1291/2000.

I det tilfælde, der er omhandlet i første afsnit, litra b), nedsættes den del af sikkerheden, der kan frigives, dog i givet fald med:

- a) forskellen mellem den højeste eksportrestitution, der er fastsat for den pågældende dellicitation, og den højeste eksportrestitution, der er fastsat for den følgende dellicitation, såfremt det sidstnævnte beløb er højere end det førstnævnte, eller
- b) forskellen mellem den mindste eksportafgift, der er fastsat for den pågældende dellicitation, og den mindste eksportafgift, der er fastsat for den følgende dellicitation, såfremt det sidstnævnte beløb er lavere end det førstnævnte.

Sikkerheden eller den del af sikkerheden, der ikke frigives, fortabes for den mængde sukker, for hvilken de dertil svarende forpligtelser ikke er opfyldt.

4. I tilfælde af force majeure fastsætter den pågældende medlemsstats kompetente organ de foranstaltninger til frigivelse af sikkerheden, som det finder nødvendige i betragtning af de omstændigheder, der påberåbes af den interesserede part.

Artikel 7

1. Gennemgangen af buddene foretages af det pågældende kompetente organ på et lukket møde. De personer, der har adgang til gennemgangen, har tavshedspligt.

2. De indgivne bud fremsendes anonymt via medlemsstaterne og skal være Kommissionen i hænde senest 1½ time efter udløbet af fristen for ugentlig indgivelse af bud i licitationsbekendtgørelsen.

Hvis der ikke indgives nogen bud, underretter medlemsstaterne Kommissionen herom inden for den samme frist.

Artikel 8

1. Efter gennemgang af de indgivne bud kan der fastsættes en maksimumsmængde pr. dellicitation.

2. Det kan besluttes, at en bestemt dellicitation skal være uden virkning.

Artikel 9

1. Under hensyn især til situationen og den forventede udvikling på markedet for sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet fastsættes der:

- a) en mindste eksportafgift, eller
- b) en maksimal eksportrestitution.

2. Tilslaget gives, når der er fastsat en mindste eksportafgift, til den eller dem, hvis bud svarer til eller ligger over den mindste eksportafgift, jf. dog artikel 10.

3. Tilslaget gives, når der er fastsat en maksimal eksportrestitution, til den eller dem, hvis bud svarer til eller ligger under den maksimale eksportrestitution, samt til enhver, hvis bud vedrører en eksportafgift, jf. dog artikel 10.

Artikel 10

1. Er der fastsat en maksimumsmængde og en mindste afgift for en dellicitation, gives tilslaget til den, hvis bud angiver den højeste eksportafgift. Hvis maksimumsmængden ikke opbruges i kraft af dette bud, gives tilslaget, indtil den nævnte mængde er opbrugt, til den bydende på basis af eksportafgiftens størrelse, idet den højeste eksportafgift er udgangspunkt.

Er der fastsat en maksimumsmængde og en maksimal restitution for en dellicitation, gives tilslaget i overensstemmelse med første led, og såfremt mængden ikke er opbrugt, eller der ikke er indgået bud med angivelse af en eksportafgift, til den bydende, hvis bud angiver en eksportrestitution, på basis af restitutionens størrelse, idet den laveste restitution er udgangspunkt, og indtil maksimumsmængden er opbrugt.

2. Fører den i stk. 1 omhandlede bestemmelse om tilslag til, at maksimumsmængden overskrides ved antagelse af bud, gives der kun tilslag til den bydende for den mængde, der er nødvendig for at opbruge maksimumsmængden. Angiver buddene samme eksportafgift eller samme eksportrestitution, og fører antagelse af den samlede mængde, disse bud repræsenterer, til overskridelse af maksimumsmængden, tages buddene i betragtning:

- a) enten i forhold til den samlede mængde, der er anført i hvert af buddene
- b) eller ved licitation op til en nærmere bestemt maksimumsmængde
- c) eller ved lodtrækning.

Artikel 11

1. Den pågældende medlemsstats kompetente organ meddeler straks alle de bydende resultatet af deres deltagelse i licitationen. Endvidere tilstiller organet straks tilslagsmodtagerne en erklæring om antagelse af budet.

2. I erklæringen om tilslaget angives:

- a) licitationens referencenummer
- b) den mængde hvidt sukker, der skal udføres
- c) den eksportafgift, der skal opkræves, henholdsvis den eksportrestitution, der skal ydes, udtrykt i euro pr. 100 kg hvidt sukker for den i litra b) anførte mængde.

Artikel 12

1. Tilslagsmodtageren har ret til på de i stk. 2 anførte betingelser at få udstedt en eksportlicens for den antagne mængde med angivelse af henholdsvis den eksportafgift eller den eksportrestitution, der er anført i budet.

2. Tilslagsmodtageren har pligt til i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1291/2000 at indgive en ansøgning om eksportlicens for den mængde, der er tildelt ham, idet denne ansøgning uanset artikel 12 i forordning (EØF) nr. 120/89 ikke kan trækkes tilbage.

Ansøgningen indgives senest på en af følgende datoer:

- a) den sidste arbejdsdag forud for den dag, hvor den følgende uges dellicitation holdes
- b) den sidste arbejdsdag i den følgende uge, såfremt der ikke i den pågældende uge er fastsat nogen dellicitation.

3. Tilslagsmodtageren har pligt til at udføre den mængde, som er anført i budet, og, såfremt denne forpligtelse ikke er opfyldt, i givet fald at betale det i artikel 13, stk. 4, omhandlede beløb.

4. Den ret og de forpligtelser, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3, kan ikke overdrages.

Artikel 13

1. Fristen for udstedelse af de eksportlicenser, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1464/95, anvendes ikke for hvidt sukker, der udføres i henhold til nærværende forordning.

2. Eksportlicenser, som udstedes i henhold til en dellicitation, gælder fra deres udstedelsesdato indtil udgangen af den femte måned efter den, hvori dellicitationen har fundet sted.

Imidlertid er eksportlicenser, der udstedes i henhold til dellicitationer, som finder sted fra den 1. maj 2004, kun gyldige indtil den 30. september 2004.

De kompetente myndigheder i den medlemsstat, der har udstedt eksportlicensen, kan efter skriftlig anmodning fra licensindehaveren forlænge dens gyldighed indtil senest den 15. oktober 2004, hvis der opstår tekniske vanskeligheder, som bevirker, at det ikke er muligt at gennemføre udførslen inden for den frist, der er fastsat i andet afsnit, såfremt nævnte transaktion ikke er omfattet af ordningen i artikel 4 eller 5 i Rådets forordning (EØF) nr. 565/80 ⁽¹⁾.

3. Eksportlicenser, der udstedes i henhold til dellicitationer, som finder sted mellem den 31. juli og 30. september 2003, er først gyldige fra den 1. oktober 2003.

4. Bortset fra tilfælde af force majeure erlægger licensindehaveren et givet beløb til myndighederne for den mængde, for hvilken eksportforpligtelsen i medfør af den eksportlicens, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2, ikke er opfyldt, og såfremt den i artikel 6, stk. 1, omhandlede sikkerhed er mindre end resultatet af en af følgende beregninger:

- a) den eksportafgift, som er anført på licensen, efter fradrag af den afgift, som er omhandlet i artikel 33, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1260/2001, og som er gældende på den sidste dag af licensens gyldighedsperiode
- b) summen af den eksportafgift, som er anført på licensen, og den restitution, som er omhandlet i artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1260/2001, og som er gældende på den sidste dag af licensens gyldighedsperiode
- c) den eksportrestitution, som er omhandlet i artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1260/2001, og som er gældende på den sidste dag af licensens gyldighedsperiode, minus den restitution, som er anført på licensen.

Det beløb, der skal erlægges, jf. stk. 1, er lig med forskellen mellem beregningsresultatet alt efter litra a), b) eller c), og den i artikel 6, stk. 1, omhandlede sikkerhed.

Artikel 14

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ EFT L 62 af 7.3.1980, s. 5.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juli 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

**KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1291/2003
af 18. juli 2003**

om en tilføjelse i bilaget til forordning (EF) nr. 2400/96 om optagelse af visse betegnelser i det register over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, der er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler («Pane di Altamura»)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 ⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 3 og 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Italien indgav med henvisning til artikel 5 i forordning (EØF) nr. 2081/92 ansøgning til Kommissionen om registrering af »Pane di Altamura« som en beskyttet oprindelsesbetegnelse.
- (2) Det blev i henhold til nævnte forordnings artikel 6, stk. 1, konstateret, at ansøgningen var i overensstemmelse med forordningen og indeholdt alle de oplysninger, der er fastsat i forordningens artikel 4.
- (3) Grækenland gjorde i henhold til artikel 7 i forordning (EØF) nr. 2081/92 indsigelse over for Kommissionen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽³⁾ af de vigtigste oplysninger i ansøgningen om registrering af »Pane di Altamura«. Indsigelsen vedrørte manglende overholdelse af betingelserne i forordningens artikel 2. Hvad angår oprindelsesbetegnelser, finder både fremstillingen, forarbejdningen og tilvirkningen således sted i det afgrænsede geografiske område. Med hensyn til »Pane di Altamura« hidrørte råvaren til brødet, dvs. groft mel, ifølge varespecifikationen imidlertid fra fem forskellige kommuner: Altamura, Gravina di Puglia, Poggiorsini, Spinazzola og Minervo Murge, mens forarbejdningen til brød var begrænset til Altamura kommune.
- (4) Portugal gjorde i henhold til artikel 7 i forordning (EØF) nr. 2081/92 indsigelse over for Kommissionen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* af de vigtigste oplysninger i ansøgningen om registrering af »Pane di Altamura«. Indsigelsen vedrørte de samme forhold, som Grækenland havde gjort opmærksom på. Det blev endvidere påpeget, at der burde have været ansøgt om registrering af en beskyttet geografisk betegnelse i stedet for en beskyttet oprindelsesbetegnelse.

(5) Grækenlands og Portugals indsigelser kunne tages til følge i henhold til forordningens artikel 7, stk. 4. Kommissionen opfordrede de berørte medlemsstater til at indgå en indbyrdes aftale i overensstemmelse med deres interne procedurer.

(6) Italien erklærede over for indsigelserne fra Grækenland og Portugal at være enig i de fremsatte kommentarer. Italien tilføjede, at den forskellige afgrænsning af produktionsområdet for råvaren og formaling og af produktionsområdet for brødet udelukkende skyldtes en materiel fejl og fremlagde en ny formulering af afsnittet i uddraget vedrørende det geografiske område, ifølge hvilken produktionsområdet for »Pane di Altamura« er sammenfaldende med produktionsområdet for råvaren.

(7) Grækenland svarede, at landet ikke havde yderligere indvendinger over for registreringen af betegnelsen »Pane di Altamura«.

(8) Portugal svarede, at landet fortsat var uenigt med hensyn til registreringen af »Pane di Altamura« som beskyttet oprindelsesbetegnelse. Dette land fandt det ikke hensigtsmæssigt, at det geografiske navn »Altamura« kunne anvendes på et produkt med oprindelse i hele det geografiske område, som udgøres af de ovennævnte fem kommuner. Desuden indeholdt uddraget beviser på, at kun Altamura kommune nød et særligt ry med hensyn til brødfabrikation og ikke hele regionen. Af disse forskellige årsager burde betegnelsen således have været registreret som en beskyttet geografisk betegnelse.

(9) Italien tilsendte Kommissionen en ansøgning om registrering af »Pane di Altamura« som oprindelsesbetegnelse, der var ændret i forhold til den oprindelige ansøgning. Det geografiske område for fremstillingen af brødet svarer til de fem ovennævnte kommuner og er derfor sammenfaldende med det geografiske produktionsområde for råvaren.

(10) Da der ikke inden for fristen på tre måneder blev indgået en aftale mellem Italien og Portugal, skal Kommissionen træffe en afgørelse i henhold til proceduren i artikel 15.

⁽¹⁾ EFT L 208 af 24.7.1992, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EFT C 156 af 30.5.2001, s. 10.

- (11) Kommissionen har anmodet Den Videnskabelige Komité for Oprindelsesbetegnelser, Geografiske Betegnelser og Specificitetsattestering om at afgive udtalelse. I henhold til den videnskabelige komité vedrører de egenskaber, der er beskrevet i ansøgningen om »Pane di Altamura«, ikke kun Altamura kommune, men også specifikke områder uden for denne kommune, hvor fremstillingen, forarbejdningen og tilvirkningen ligeledes finder sted. Det geografiske miljø, som omfatter de naturlige og menneskelige faktorer, kvaliteten af råvarerne og produktionen samt traditionerne, som går tilbage til middelalderen, kan betragtes som værende ensartede i hele det område, der er omhandlet i ansøgningen. Den videnskabelige komité vurderede, at ansøgningen opfylder kravene i artikel 2, stk. 2, litra a), i forordning (EØF) nr. 2081/92. Den tilføjede, at den situation, hvor der anvendes et geografisk navn for en kommune som geografisk oprindelsesbetegnelse for et andet område, som er defineret med dette formål, er relativt hyppigt forekommende og juridisk acceptabel, når det er berettiget.
- (12) Kommissionen har taget den videnskabelige komité's rådgivende udtalelse ad notam. Den finder, at de italienske myndigheders forklaringer er gyldige. Den formelle gennemgang af varespecifikationen for »Pane di Altamura« har desuden ikke afsløret åbenbare fejl.
- (13) Denne betegnelse bør derfor optages i registeret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser og dermed være beskyttet i EU som en beskyttet oprindelsesbetegnelse.
- (14) Bilag I til nærværende forordning supplerer bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 2400/96 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1257/2003 ⁽²⁾.
- (15) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forskriftsudvalget for Beskyttede Geografiske Betegnelser og Beskyttede Oprindelsesbetegnelser —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EF) nr. 2400/96 suppleres med den betegnelse, der er anført i bilag I til nærværende forordning, og denne betegnelse optages i registeret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser som en beskyttet oprindelsesbetegnelse (BOB), jf. artikel 6, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2081/92.

De vigtigste oplysninger i varespecifikationen findes i bilag II. Disse oplysninger erstatter dem, der blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* (se fodnote 3).

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juli 2003.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 327 af 17.12.1996, s. 11.
⁽²⁾ EUT L 177 af 16.7.2003, s. 3.

*BILAG I***LEVNEDSMIDLER OMFATTET AF BILAG I TIL FORORDNING (EØF) Nr. 2081/92****Brød, wienerbrød, kager, kiks og andet bagværk samt konfekturvarer**

ITALIEN

»Pane di Altamura« (BOB).

BILAG II

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2081/92

REGISTRERINGSANSØGNING: ARTIKEL 5

BOB (X) BGB ()

Nationalt sagsnummer: 5/2000

1. Medlemsstatens ansvarlige myndighed

Navn: Ministero delle Politiche Agricole e Forestali
Adresse: Via XX Settembre n. 20, I-00187 Roma
Tlf.: (06) 481 99 68
Fax: (06) 42 01 31 26

2. Ansøgende sammenslutning

- 2.1. Navn: Consorzio per la tutela del Pane di Altamura
2.2. Adresse: Corso Umberto I, 5, I-70022 Altamura (BA)
2.3. Sammensætning Håndværksbagere (X) andet ()

3. Produktets art

Bageriprodukt, klasse 2.4

4. Varespecifikation

(sammenfatning af betingelserne i artikel 4, stk. 2)

4.1. Navn

Pane di Altamura

4.2. Beskrivelse

Pane di Altamura er et bageriprodukt, der fremstilles af finmalet durum-hvedemel af sorterne appulo, arcangelo, duilio og simeto, der dyrkes på de arealer, der er afgrænset i produktspecifikationen, enten alene eller iblandet op til 20 % andet mel af korn fra samme arealer.

Produktet fremstilles ifølge en urgammel opskrift, af kulturgær eller surdej, havsalt og vand.

Når produktet overgår til konsum, har det følgende egenskaber:

- brødet, som har en karakteristisk duft, vejer mindst et halvt kilo og sælges i to traditionelle former, hvoraf den ene lokalt kaldes »U scquanete«; der er tale om et højt foldet brød, uden spor efter sammenbaging. Den anden kaldes lokalt »a cappidde de prevete«, dvs. præstehat, og er lavere og uden sammenbagingsspor
- skorpen er mindst 3 mm tyk; brødet har en strågul krumme med ensartede porer; vandindholdet er højst på 33 %.

4.3. Geografisk område

Det anvendte korn og det finmalede mel stammer fra kommunerne Altamura, Gravina di Puglia, Poggiorsini, Spinazzola og Minervino Murge, i Bari-provinsen, jf. det afgrænsede område i produktionspecifikationens punkt 5.

Produktionen af dette brød, som har oprindelse i Altamura-kommunen (Bari-provinsen), hvor det har været kendt siden 1500-tallet, bredte sig, og produktionsområdet for Pane di Altamura er nu sammenfaldende med det i det første afsnit beskrevne område. Ovnene opvarmes direkte eller indirekte fortrinsvis med brænde eller gas, med de i loven hjemlede undtagelser.

4.4. Bevis for oprindelse

Pane di Altamura er knyttet til produktionsområdets jordbrugertradition.

Dette brød har i sin mest traditionelle form, dvs. U skuanete, længe været et grundelement i kosten i Alto Murge. Der er tale om en meget stort brød, der tidligere blev æltet og bagt i hjemmet, men som senere blev bagt i offentlige ovne, hvilket havde forskellige sociale og kulturelle virkninger for forholdet mellem den enkelte og fællesskabet.

Bageren mærkede brødene med familieoverhovedets initialer ved hjælp af træ- eller jernstempler, hvorefter de blev indsat i ovnen.

Brødets vigtigste egenskab er dets lange holdbarhed, der gjorde, at det kunne tjene til næring for bønder og hyrder på de spredte gårde i højlandet i én til to uger. Befolkningens kost var næsten helt baseret på brød, der blev tilberedt med salt og olie, og dyppet i kogende vand. Indtil midten af det forrige århundrede kunne man i Altamura høre bagernes råb fra den tidlige morgenstund, at brødet nu var bagt.

Den første omtale af brødets oprindelsessted — ganske vist ikke Altamura, men dog Murge-området — er at finde i bog I, V i den latinske digter Horats' satirer. Heri omtaler han efter et besøg i sin hjemstavn i foråret 37 før vor tidsregning »verdens bedste brød, der er så godt, at forudseende rejsende sørger for at forsyne sig hermed til den videre færd«.

Den traditionelle brødbagning i Altamura er også dokumenteret i »Statuti Municipali della città fatti nell'anno 1527« (byvedtægter vedtaget i 1527), som indeholder forskellige artikler om ovnafgifter, der er blevet transskriberet af G. De Gemmis, jf. s. 5-49 i *Bollettino dell'Archivio-Biblioteca-Museo Civico*, 1954.

A. Giannuzzi har transskriberet dokumenter om afgiftspåleggelse/-fritagelser i artiklen »Le Carte di Altamura« i *Codice Diplomatico Barese* (1935).

Det fremgår af et andet dokument, der kan føres tilbage til 1420, at de gejstlige i Altamura var fritaget for brødafgift.

Traditionen med at bage brød i offentlige ovne stammer fra et hjemmebagningsforbud, der gjaldt for alle borgere uanset stand og rang. Ved overtrædelse skulle der betales en bøde på en tredjedel af den samlede brødbagningspris.

Disse typiske brødformer, der traditionelt blev fremstillet til bønder, hyrder og disses familier, og som stadig produceres af bagere i Altamura, er således opstået i et jordbruger- og hyrdesamfund. Der er tale om store brød, der fremstilles af mel af durum-hvede, gær, salt og vand på grundlag af en femtrinsproces, der består i, at brødet æltes, slås op, hæver, formes og bages i brændeovn. Dette er de mest typiske egenskaber, der adskiller dette brød fra andre.

I begyndelsen af 1600-tallet var der 26 møller i fuld drift i Altamura, hvilket tyder på, at formalingen af kornet var koncentreret i denne egn.

Det kan således konkluderes, at det brød, der i dag fremstilles i Altamura i Murge, uanset de forskellige ændringer og tilpasninger, der er sket, i lige linje nedstammer fra et hyrde- og bondebrød, der har været i uafbrudt produktion siden middelalderen.

For så vidt angår kontrollen med den beskyttede oprindelsesbetegnelse Pane di Altamura kan det anføres, at den under punkt 4.7 omhandlede kontrolinstans certificerer varer, når den har sikret sig, at samtlige de krav, der gælder for produktionsprocessen i alle dens led, er blevet overholdt af råvareproducenter og bagere.

Ifølge produktspecifikationen kan den beskyttede oprindelsesbestemmelse bevilges når følgende krav er opfyldt:

- områdets durumhvede-producenter skal være registreret på lister i de forskellige kommuner i det under punkt 4.3 afgrænsede område
- de møllere, der maler det korn, der indleveres af hvedeproducenterne i det ovenfor anførte område, med henblik på brødbagning, skal være registreret på lister i de forskellige kommuner
- de bagere, der fremstiller Pane di Altamura i overensstemmelse med kravene i produktionsbestemmelserne, jf. nedenstående punkt 4.5 skal være registreret på en liste, der opbevares af Altamura-kommunen.

Alle ovennævnte lister skal indsendes til Puglia-regionen og den instans, der er udpeget eller bemyndiget til at foretage den kontrol, der omhandles i artikel 10 i forordning (EØF) nr. 2081/92.

Kontrolinstansen påser, at alle krav i de under punkt 4.5 omhandlede bestemmelser er opfyldt, for så vidt angår den anvendte kulturgær, dejens sammensætning, æltning, og varigheden heraf, samt dens hævning og formning, bagning og udtagning af ovnen, og at varen har den krævede mærkning, når den overgår til fri omsætning.

Det vand, der anvendes i dejen, certificeres af vandværket, idet det analyseres en gang om året; det skal opfylde de krav, der er anført under punkt 4.5; vandværkets certificering skal offentliggøres ved opslag på kommunens opslagstavle.

Kontrolinstansen påser yderligere, at det korn, der anvendes til brødfremstillingen, opfylder de krav, der er anført under punkt 4.5.

4.5. Fremstillingsmetode

Korn til brødfremstilling skal opfylde følgende krav:

	Enhedskrav
Durum-korn	
Rumvægt \geq	78 kg/hl
Protein (Ntot \times 5,70) \geq	11 % på tørstofbasis
Aske $<$	2,2 % på tørstofbasis
Tør gluten \geq	9,0 % på tørstofbasis
Durum-mel	
Glutenindeks $<$	80
Gulhedsindeks $>$	20

Råvaren består af mel fremstillet ved finmaling af fine gryn, der selv er fremstillet ved formaling af durum-hvede af sorterne appulo, arcangelo, duilio og simeto, der dyrkes på de arealer, der er afgrænset under punkt 4.3, enten alene eller iblandet op til 20 % andet mel fra samme arealer.

Det kontrolleres, at kornets og grovmelets kemiske og fysiske egenskaber opfylder kravene i ovenstående skema.

Det finmalede mel skal hidrøre fra en formalingsproces, der helt svarer til den, der anvendes i Altamura i dag, jf. nedenfor. Møllerne i nævnte område anvender kværne med to metalvalser med V-profil, som roterer med 300 omdrejninger i minuttet ved en arbejdstemperatur på maksimalt 40 °C. Med en skræbekværn åbnes de fleste celler i kernerne aleuronlag, hvorved den værdifulde kimolie frigøres i melet.

Kun møller i det område, hvor kornet dyrkes, jf. punkt 4.3, anvendes til fremstilling af melet.

Pane di Altamura fremstilles således:

Dej fremstilling

1. Surdejen fremstilles på grundlag af en tretrinsmetode, idet der tilsættes vand og fine gryn af durumhvede for at øge gæringsmassen op til 20 % af det finmalede mel, der indgår i dejen.
2. Dejmængde og -sammensætning: der anvendes 20 kg (20 %) surdej, 2 kg (2 %) havsalt, ca. 60 l (60 %) 18 °C varmt vand, pr. 100 kg finmalet durumhvedemel.
3. Dejen æltes i 20 minutter i æltemaskine med nedsænkkelige dejkroge.

Det anvendte vand skal:

- være farve-, smag- og lugtfrit
- have en temperatur på 12-15 °C
- have en pH-værdi på 7-8,5
- have en samlet hårdhedsgrad på 14,5-15,5 °dH
- have et kalciumindhold (Ca⁺⁺) på 46-55 mg/l
- have en alkalinitet (CaCO₃) på 130-160 mg/l
- være nitratfrit
- have et natriumindhold under 5-6 mg/l
- have et kaliumindhold på 1,5-2,5 mg/l
- indeholde 0 sporer af koliforme fækale enterokokker pr. 100 ml.

Gæring og hævnning

Efter sidste æltning tildækkes dejen med et bomuldsklæde af en vis tykkelse, således at dejen kan hæve ved en ensartet temperatur. Dejen hæver i mindst halvanden time

Opslag og efterhævning

Dejen vejes og slås op; dette sker manuelt af hensyn til dejens naturlige fiberhulle. Dejen hæver videre i en halv time.

Formning og raskning

Derefter følger en sidste manuel formning og en sidste hævning af et kvarters varighed.

Indsætning i ovn og bagning

Dejstykket vendes på hovedet og føres ind i ovnen ved et let tryk på siden. Ovnen, der opvarmes indirekte, og fortrinsvis med brænde, men også med gas, har en temperatur på 250 °C. I direkte opvarmede ovne, der anvendes til bagning af Altamura-brød, skal der fyres med egebrænde.

Under den første del af bagning holdes ovnen åben. Efter et kvarter lukkes ovnlugen, og dejen bager videre i tre kvarter.

Udtagning

Efter at ovnlugen har stået åben i mindst fem minutter, således at dampen kan slippe ud og brødet udvikle en sprød skorpe, tages det ud og sættes til hvile på træplanker.

4.6. Tilknytning

Det bagte brød har en unik kvalitet i og med, at det fremstilles af den bedste durum-hvede i et område med de specifikke geografiske og miljømæssige forhold, der er karakteristiske for det nordvestlige Murgia-område, og af områdets normale drikkevand.

Det pågældende område er den eneste del af Puglia-områder, hvis struktur, natur og miljø ligger tæt på det oprindelige. Følgende er typisk for området:

- aldrig overskyttet af havvand
- lidet udbredte karstformationer i overflade og undergrund
- eget vandsystem
- det nedsivende vands gennemsnitstemperatur på 12 °C
- halvvarmt fugtigt middelhavsklima
- sterilt miljø på grund af sne og hagl
- jordens vandgennemtrængelighed $10^{-5} \div 10^{-6}$ cm/sek
- jordens kemiske sammensætning

Altamura, der omfatter et stort område på mere end 44 000 ha, ligger i den nordlige centrale del af Murgia, er det tættest befolkede og økonomisk mest betydningsfulde center, og har den største kornproduktion i Puglia, efter Capitanata. Kornavl og fårehold har traditionelt været områdets vigtigste næringsveje.

I Altamura, der har en århundredgammel brødbagningstradition, er der 35 bagerier med en dagsproduktion på omkring 60 000 kg; 20 % går til lokal konsum, medens resten afsættes på de største markeder i Italien.

Hvad angår korndyrkningsområdets form og struktur er det nogenlunde sammenfaldende med apula-plattformen, der aldrig er blive overskyttet, idet den har ligget over havets overflade siden den mesozoiske tidsalder. Området er for det første særpræget ved som det eneste areal i Puglia at have beholdt struktur-, natur- og miljøforhold, der ikke adskiller sig væsentligt fra de oprindelige.

Det andet særpræg er, at karstformationer er sjældne, såvel i overfladen som i undergrunden, og, at de kun i ringe grad eller slet ikke påvirker de underjordiske vandførende lag.

Det tredje særpræg består i, at området har sit eget vandsystem, idet karstlaget kun får vand fra den nedbør, der falder på det.

Også det nedsivende vands gennemsnitstemperatur, der er på 12 °C, er et særkende for området.

I klimahenseende er der tale om et område med tørre somre og vintre, uden større mængder regn og sne/hagl (sidstnævnte i gennemsnit ligger på 20-35 cm). Dette bidrager til at holde miljøet sterilt.

Der falder i gennemsnit 600 mm regn om året, hvoraf halvdelen opsuges af vegetationen, medens resten siver ned i undergrunden.

På grund af de sent og kun ringe udviklede karstdannelser får dyrkningsarealerne i tørkeperioder tilført vand gennem hårrørvirkningen fra den fugt, der findes i klippesprækker og klippernes nedbrydningsprodukter. Dette er endnu en ting, der er typisk for området.

Denne kombination af jordbunds-, vand- og vejrforhold giver området et unikt naturmiljø.

4.7. Kontrolinstans

Navn: Bioagriscoop — Scrl
Adresse: Via Fucini 10, I-40033 Casalecchio di Reno (Bologna)

4.8. Mærkning

Varen pakkes i mikroporøs krympefolie med følgende mærkning:

- 1) ingrediensfortegnelse og fremstillingsvirksomhed
- 2) sidstesalgdato
- 3) logo.

Varen kan også sælges uindpakket, idet den blot påføres en etiket af biologisk nedbrydeligt materiale med ovenstående oplysninger samt påskriften Pane di Altamura.

Etiketten skal bære vedlagte logo, der altid skal anvendes sammen med den beskyttede oprindelsesbetegnelse.

Logoet består af et samnitisk rød- og hvidkvadreret kronet skjold. Midt i ovalen står der »Pane DOP di Altamura« på tre vandrette linjer.

Logoet er trykt således:

- punktering: 100 % pantone 323 cv
- pane DOP di Altamura: skrifttype Arial, størrelse 71,1, halvfed, ovalens linjetykkelse 0,040
- ovalens storakse 17,5 cm
- ovalens lilleakse 13 cm
- logoet skal fylde mindst 10 cm × 7 cm
- gult: 100 % pantone yellow cv
- violet: 100 % pantone 228 cv
- hvidt: 100 % pantone trans. White cv
- grønt: 100 % pantone 334 cv
- rødt: 100 % pantone warm red cv
- ovalens kant: 100 % pantone violet cv

4.9. Krav i nationale bestemmelser: —

EF-nr.: G/IT/00136/2000.06.22

Dato for modtagelse af den fuldstændige ansøgning: 22.2.2001.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1292/2003

af 18. juli 2003

om indledning af en fornyet undersøgelse vedrørende en ny eksportør af Rådets forordning (EF) nr. 2604/2000 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse former for polyethylenterephthalat med oprindelse i bl.a. Thailand, og om ophævelse af tolden for så vidt angår importen fra en eksporterende producent i dette land og om at gøre denne import til genstand for registrering

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, i det følgende benævnt »grundforordningen«, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1972/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 11, stk. 4,

efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. ANMODNING OM FORNYET UNDERSØGELSE

- (1) Kommissionen har modtaget en anmodning om en fornyet undersøgelse vedrørende en ny eksportør i henhold til artikel 11, stk. 4, i grundforordningen. Ansøgningen blev indgivet af den eksporterende producent Indo Pet, i det følgende benævnt »ansøgeren«, i Thailand, i det følgende benævnt »det pågældende land«.

B. VAREN

- (2) Den af undersøgelsen omfattede vare er polyethylenterephthalat (PET) med viskositetindeks på 78 ml/g og derover ifølge DIN (Deutsche Industrienorm) 53728 med oprindelse i Thailand, i det følgende benævnt »den pågældende vare«, som i øjeblikket tariferes under KN-kode 3907 60 20. Denne KN-kode anføres blot til orientering.

C. GÆLDENDE FORANSTALTNINGER

- (3) Den gældende foranstaltning er en endelig antidumpingtold indført ved Rådets forordning (EF) nr. 2604/2000 ⁽³⁾, i henhold til hvilken import til EF af den pågældende vare pålægges en endelig antidumpingtold på 83,2 EUR pr. ton.

D. BEGRUNDELSE FOR DEN FORNYEDE UNDERSØGELSE

- (4) Ansøgeren hævder, at han ikke eksporterede den pågældende vare til EF i den undersøgelsesperiode, der lå til grund for antidumpingforanstaltningerne, dvs. i perioden fra den 1. oktober 1998 til den 30. september 1999, i det følgende benævnt »den oprindelige undersøgelsesperiode«, og at han ikke har forbindelse til nogen af de eksporterende producenter af varen, som er omfattet af ovenstående antidumpingforanstaltning.

- (5) Ansøgeren hævder endvidere, at han først begyndte at eksportere den pågældende vare til EF efter den oprindelige undersøgelsesperiode.

E. PROCEDURE

- (6) Producenter i Fællesskabet, som vides at være berørt af sagen, blev underrettet om ovennævnte anmodning og fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger. Der er ikke modtaget nogen bemærkninger.
- (7) Efter at have undersøgt de foreliggende oplysninger konkluderer Kommissionen, at der er tilstrækkelige beviser til at berettigg indledningen af en fornyet undersøgelse vedrørende en ny eksportør i henhold til artikel 11, stk. 4, i grundforordningen med henblik på at fastsætte ansøgerens individuelle dumpingmargen og, hvis der konstateres dumping, den told, som skal gælde for importen af den pågældende vare fra denne virksomhed til EF.

a) Spørgeskemaer

- (8) For at indhente de oplysninger, som Kommissionen anser for nødvendige for sin undersøgelse, vil den sende et spørgeskema til ansøgeren.

b) Indhentning af oplysninger samt høringer

- (9) Alle interesserede parter opfordres herved til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at fremlægge dokumentation herfor.
- (10) Kommissionen kan desuden høre interesserede parter mundtligt, hvis de fremsætter skriftlig anmodning herom og påviser, at der er særlige årsager til, at de bør høres.

F. OPHÆVELSE AF GÆLDENDE TOLD OG REGISTRERING AF IMPORTEN

- (11) I henhold til artikel 11, stk. 4, i grundforordningen skal den gældende antidumpingtold ophæves for så vidt angår importen af den pågældende vare, som fremstilles og sælges af ansøgeren med henblik på eksport til EF. Samtidig skal denne import gøres til genstand for registrering i overensstemmelse med artikel 14, stk. 5, i grundforordningen, så der kan opkræves antidumpingtold med tilbagevirkende kraft fra datoen for indledningen af denne fornyede undersøgelse, hvis den fører til den konklusion, at ansøgeren sælger varer til dumpingpriser. Størrelsen af ansøgerens eventuelle fremtidige afgiftstilsvare kan ikke vurderes på dette stadi i proceduren.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 305 af 7.11.2002, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 301 af 30.11.2000, s. 21.

G. FRISTER

Artikel 3

- (12) Af hensyn til en forsvarlig forvaltning bør der fastsættes en frist for, hvornår:
- interesserede parter kan give sig til kende for Kommissionen, fremsætte deres synspunkter skriftligt og indgive svar på spørgeskemaet, jf. betragtning 8 i denne forordning, eller andre oplysninger, der skal tages hensyn til i undersøgelsen
 - interesserede parter kan fremsætte skriftlig anmodning om at blive hørt mundtligt af Kommissionen.

H. MANGLENDE SAMARBEJDSVILJE

- (13) I tilfælde, hvor en af de interesserede parter nægter at give adgang til de nødvendige oplysninger eller på anden måde undlader at meddele dem inden for de fastsatte frister eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der træffes afgørelser, positive eller negative, på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. artikel 18 i grundforordningen.
- (14) Hvis det konstateres, at en interesseret part har afgivet forkerte eller misvisende oplysninger, vil der blive set bort fra disse oplysninger, og de foreliggende faktiske oplysninger kan benyttes —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Der indledes hermed en fornyet undersøgelse af forordning (EF) nr. 2604/2000 i henhold til artikel 11, stk. 4, i forordning (EF) nr. 384/96 med henblik på at fastsætte, om og i hvilket omfang importen af polyethylenterephthalat (PET) med viskositetindeks på 78 ml/g og derved ifølge DIN (Deutsche Industrienorm) 53728 henhørende under KN-kode 3907 60 20 med oprindelse i Thailand, som fremstilles og sælges til eksport til EF af Indo Pet Ltd (Thailand), skal være omfattet af den antidumpingtold, der er indført ved forordning (EF) nr. 2604/2000.

Artikel 2

Den antidumpingtold, der blev indført ved forordning (EF) nr. 2604/2000, ophæves for så vidt angår importen af den i denne forordnings artikel 1 omhandlede vare (Taric-tillægskode: A468).

Toldmyndighederne pålægges at træffe passende foranstaltninger til at registrere den i denne forordnings artikel 1 omhandlede import, jf. artikel 14, stk. 5, i forordning (EF) nr. 384/96. Registreringen ophører ni måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden.

Artikel 4

1. Medmindre andet er angivet, skal alle interesserede parter give sig til kende over for Kommissionen, fremsætte deres synspunkter skriftligt og indgive svar på det spørgeskema, der er omtalt i betragtning 8 i denne forordning, eller alle andre oplysninger senest 40 dage fra datoen for denne forordnings ikrafttræden, hvis der skal tages hensyn til deres bemærkninger i forbindelse med undersøgelsen. Der gøres opmærksom på, at de fleste proceduremæssige rettigheder, der er fastsat i grundforordningen, kun kan respekteres, hvis parterne giver sig til kende inden for ovennævnte periode.

Interesserede parter kan også skriftligt anmode om at blive hørt af Kommissionen inden for samme frist på 40 dage.

2. Alle redegørelser og anmodninger fra interesserede parter fremsættes skriftligt (ikke i elektronisk format, medmindre andet er angivet) med angivelse af den pågældende parts navn, adresse, e-post, telefon-, fax- og/eller telexnummer. Alle skriftlige redegørelser, besvarelser af spørgeskemaet og korrespondance, som de interesserede parter videregiver som fortroligt materiale, skal forsynes med påtegningen »Fortroligt«⁽¹⁾ og skal i overensstemmelse med artikel 19, stk. 2, i grundforordningen ledsages af et ikke-fortroligt sammendrag, som skal forsynes med påtegningen »Kan konsulteres af interesserede parter«.

Oplysninger om sagen og anmodninger om at blive hørt indsendes til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
 Generaldirektoratet for Handel
 Direktorat B
 Kontor: J-79 — 5/16
 B-1049 Bruxelles
 Fax: (32-2) 295 65 05
 Telex 21877 COMEU B.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ Dette betyder, at dokumentet kun er til internt brug. Det er beskyttet i henhold til artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43). Det er et fortroligt dokument i henhold til artikel 19 i forordning (EF) nr. 384/96 og artikel 6 i WTO-aftalen om anvendelse af artikel VI i GATT 1994 (antidumpingaftalen).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juli 2003.

På Kommissionens vegne

Pascal LAMY

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1293/2003**af 18. juli 2003****om fastsættelse af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til protokol 4 om bomuld knyttet til akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1050/2001 ⁽¹⁾,under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1051/2001 af 22. maj 2001 om støtte til bomuldsproduktioner ⁽²⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 4 i forordning (EF) nr. 1051/2001 fastsættes der regelmæssigt en verdensmarkedspris for ikke-egreneret bomuld på grundlag af den konstaterede verdensmarkedspris for egreneret bomuld under hensyntagen til det historiske forhold mellem den fastlagte verdensmarkedspris for egreneret bomuld og den beregnede pris for ikke-egreneret bomuld. Dette historiske forhold er fastlagt i artikel 2, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1591/2001 af 2. august 2001 ⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1486/2002 ⁽⁴⁾ om gennemførelsesbestemmelser for støtteordningen for bomuld. Hvis verdensmarkedsprisen ikke kan fastsættes således, beregnes den på grundlag af den seneste fastsatte pris.
- (2) I henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 1051/2001 fastsættes verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld for et produkt med visse egenskaber under

hensyntagen til de højeste af de udbud og noteringer på verdensmarkedet, der anses for at være repræsentative for markedets faktiske tendens. Ved denne fastsættelse tages der hensyn til et gennemsnit af udbuddene og noteringerne konstateret på en eller flere repræsentative europæiske børser for et produkt leveret cif en havn i Fællesskabet fra de forskellige leverandørlande, der anses for at være mest repræsentative for den internationale handel. Der er dog fastsat justeringer af disse kriterier ved fastsættelsen af verdensmarkedsprisen for egreneret bomuld af hensyn til forskelle, der er begrundet i det leverede produkts kvalitet eller udbuddenes og noteringernes art. Disse justeringer er fastsat i artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1591/2001.

- (3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier fører til fastsættelsen af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld på nedennævnte niveau —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld som omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1051/2001 fastsættes til 28,195 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 19. juli 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juli 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 148 af 1.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 148 af 1.6.2001, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 210 af 3.8.2001, s. 10.

⁽⁴⁾ EFT L 223 af 20.8.2002, s. 3.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1294/2003**af 18. juli 2003****om anvendelse af en reduktionskoefficient på restitutionslicenser for varer, som ikke er opført i traktatens bilag I, i henhold til artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1520/2000**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3448/93 af 6. december 1993 om en ordning for handelen med visse varer fremstillet af landbrugsprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2580/2000⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1520/2000 af 13. juli 2000 om fastsættelse af fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutionsordningen og af kriterier for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke er opført i traktatens bilag I⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 740/2003⁽⁴⁾, særlig artikel 8, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det samlede beløb for de ansøgninger om restitutionslicenser, der gælder fra den 1. august 2003, overstiger beløbsgrænsen i artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1520/2000.

- (2) Der bør derfor anvendes en reduktionskoefficient, beregnet efter metoden i artikel 8, stk. 3 og 4, i forordning (EF) nr. 1520/2000, på beløbene for de licenser, der gælder fra den 1. august 2003, jf. artikel 8, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1520/2000 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Der anvendes en reduktionskoefficient på 0,957 på beløbene for de ansøgninger om restitutionslicenser, der gælder fra den 1. august 2003.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 19. juli 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juli 2003.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 318 af 20.12.1993, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 298 af 25.11.2000, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 177 af 15.7.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 106 af 29.4.2003, s. 12.

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 6. juni 2003

om undertegnelse af aftaler mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om udlevering og gensidig retshjælp i kriminalsager

(2003/516/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 24 og 38, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Unions medlemsstater samarbejder med Amerikas Forenede Stater om kriminalsager på grundlag af bilaterale aftaler, konventioner, traktater, national lov og arrangementer.
- (2) Den Europæiske Union er fast besluttet på at forbedre dette samarbejde for at kunne bekæmpe især grænseoverskridende kriminalitet og terrorisme mere effektivt.
- (3) Rådet besluttede den 26. april 2002 at bemyndige formandskabet til bistået af Kommissionen at indlede forhandlinger med Amerikas Forenede Stater, og formandskabet har herefter forhandlet to aftaler med Amerikas Forenede Stater om internationalt samarbejde i kriminalsager, én om gensidig retshjælp og én om udlevering.
- (4) Begge aftaler bør undertegnes på Den Europæiske Unions vegne med forbehold af senere indgåelse. Den Europæiske Union vil i forbindelse med undertegnelsen fremsætte følgende erklæring:

»Den Europæiske Union erklærer, at den på nuværende tidspunkt er engageret i udviklingen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvilket kan få konsekvenser, som berører aftalerne med Amerikas Forenede Stater. EU agter at overveje udviklingen på dette område meget nøje, navnlig for så vidt angår artikel 10, stk. 2, i udleveringsaftalen. Unionen ønsker at kunne indlede konsultationer med

Amerikas Forenede Stater for at finde løsninger på opståede forhold, som måtte berøre aftalerne, herunder gennem revision af aftalerne. EU erklærer, at artikel 10 ikke danner præcedens for forhandlinger med tredjelande.«

- (5) Ifølge aftalernes artikel 3, stk. 2, skal der udveksles skriftlige instrumenter mellem USA og EU's medlemsstater om anvendelsen af bilaterale traktater. Artikel 3, stk. 3, i aftalen om gensidig retshjælp indeholder en lignende forpligtelse for medlemsstater, der ikke har indgået en bilateral traktat om gensidig retshjælp med USA. Medlemsstaterne samordner i Rådet, hvordan de skal optræde med hensyn til udarbejdelsen af sådanne skriftlige instrumenter —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den (de) person(er), der bemyndiges til at undertegne aftalerne på Den Europæiske Unions vegne med forbehold af senere indgåelse.
2. Disse aftaler er sammen med de ledsagende forklarende noter, hvis indhold er blevet aftalt mellem Den Europæiske Union og USA, knyttet som bilag til denne afgørelse.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at udarbejde skriftlige instrumenter mellem dem og USA som fastsat i artikel 3, stk. 2, i aftalen om udlevering og i artikel 3, stk. 2 og 3, i aftalen om gensidig retshjælp.

2. Medlemsstaterne samordner i Rådet deres optræden med hensyn til stk. 1.

Artikel 3

Hvis aftalernes geografiske anvendelsesområde udvides i overensstemmelse med artikel 20, stk. 1, litra b), andet led, i aftalen om udlevering eller artikel 16, stk. 1, litra b), andet led, i aftalen om gensidig retshjælp, træffer Rådet afgørelse med enstemmighed på Den Europæiske Unions vegne.

Artikel 4

Denne afgørelse og dens bilag offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Luxembourg, den 6. juni 2003.

På Rådets vegne
M. CHRISOCHOÏDIS
Formand

AFTALE
mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om udlevering

INDHOLDSFORTEGNELSE

Præambel	
Artikel 1	Emne og formål
Artikel 2	Definitioner
Artikel 3	Anvendelse af denne aftale i forhold til bilaterale udleveringstraktater med medlemsstaterne
Artikel 4	Lovovertrædelser, som kan medføre udlevering
Artikel 5	Fremsendelse af dokumenter og konstatering af dokumenternes ægthed
Artikel 6	Fremsendelse af anmodninger om varetægtsfængsling
Artikel 7	Fremsendelse af dokumenter efter varetægtsfængsling
Artikel 8	Supplerende oplysninger
Artikel 9	Midlertidig overgivelse
Artikel 10	Anmodninger om udlevering eller overgivelse fremsat af flere stater
Artikel 11	Forenkede udleveringsprocedurer
Artikel 12	Gennemrejse
Artikel 13	Dødsstraf
Artikel 14	Følsomme oplysninger i en anmodning
Artikel 15	Konsultationer
Artikel 16	Tidsmæssig anvendelse
Artikel 17	Ikke-fravigelse
Artikel 18	Fremtidige bilaterale udleveringstraktater med medlemsstaterne
Artikel 19	Udpegelse og underretning
Artikel 20	Geografisk anvendelsesområde
Artikel 21	Fornytt vurdering
Artikel 22	Ikrafttræden og opsigelse

Forklarende note

DEN EUROPÆISKE UNION OG AMERIKAS FORENEDE STATER,

DER ØNSKER yderligere at fremme samarbejdet mellem Den Europæiske Unions medlemsstater og Amerikas Forenede Stater,

SOM ØNSKER at bekæmpe kriminalitet mere effektivt for at beskytte deres demokratiske samfund og fælles værdier,

DER TAGER BEHØRIGT HENSYN til enkeltpersoners rettigheder og retsstatsprincippet,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at deres respektive retssystemer sikrer en udleveret person retten til en retfærdig rettergang, herunder retten til at blive dømt af en upartisk domstol, der er nedsat efter loven,

SOM ØNSKER at indgå en aftale om udlevering af lovovertrædere,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE BESTEMMELSER:

Artikel 1

Emne og formål

De kontraherende parter forpligter sig til i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale at udbygge samarbejdet inden for rammerne af gældende udleveringsforbindelser mellem medlemsstaterne og Amerikas Forenede Stater om udlevering af lovovertrædere.

Artikel 2

Definitioner

I denne aftale forstås ved

1. »kontraherende parter«: Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater
2. »medlemsstat«: en af Den Europæiske Unions medlemsstater
3. »justitsministerium«: for så vidt angår Amerikas Forenede Stater: Amerikas Forenede Staters justitsministerium (»Department of Justice«) og for så vidt angår en medlemsstat: vedkommende medlemsstats justitsministerium; i en medlemsstat, hvor de opgaver, der er omhandlet i artikel 3, 5, 6, 8 eller 12, varetages af anklagemyndigheden, kan denne myndighed dog udpeges til at varetage en sådan opgave i stedet for justitsministeriet i overensstemmelse med artikel 19, medmindre Amerikas Forenede Stater og den pågældende medlemsstat bliver enige om at udpege en anden myndighed.

Artikel 3

Anvendelse af denne aftale i forhold til bilaterale udleveringstraktater med medlemsstaterne

1. Den Europæiske Union, der handler i medfør af traktaten om Den Europæiske Union, og Amerikas Forenede Stater sikrer, at bestemmelserne i denne aftale anvendes på følgende betingelser i forhold til bilaterale udleveringstraktater mellem medlemsstaterne og Amerikas Forenede Stater, som er gældende på tidspunktet for denne aftales ikrafttræden:

- a) Artikel 4 anvendes i stedet for bestemmelser i bilaterale traktater, som udelukkende tillader udlevering i forbindelse med nærmere definerede straffelovsovertrædelser.
- b) Artikel 5 anvendes i stedet for bestemmelser i bilaterale traktater, der vedrører fremsendelse, bekræftelse, konstatering af ægthed eller legalisering af udleveringsanmodninger og dokumenter til støtte herfor, der er fremsendt af den anmodende stat.
- c) Artikel 6 anvendes, hvis der ikke findes bestemmelser i bilaterale traktater, der tillader direkte fremsendelse mellem USA's justitsministerium og vedkommende medlemsstats justitsministerium af anmodninger om varetægtsfængsling.
- d) Artikel 7 anvendes sideløbende med bestemmelser i bilaterale traktater, der regulerer fremsendelse af udleveringsanmodninger.

- e) Artikel 8 anvendes, hvis der ikke findes bestemmelser i bilaterale traktater om fremsendelse af supplerende oplysninger; hvis bilaterale traktater ikke indeholder bestemmelser om de kanaler, der skal anvendes, finder artikel 8, stk. 2, ligeledes anvendelse.
 - f) Artikel 9 anvendes, hvis der ikke findes bestemmelser i bilaterale traktater, der tillader midlertidig overgivelse af personer, mod hvilke der er indledt retsforfølgning, eller som afsoner en straf i den anmodede stat.
 - g) Artikel 10 anvendes, medmindre andet er fastsat heri, i stedet for bestemmelser i bilaterale traktater vedrørende afgørelser om flere anmodninger om udlevering af den samme person, eller hvis sådanne bestemmelser ikke findes.
 - h) Artikel 11 anvendes, hvis der ikke findes bestemmelser i bilaterale traktater, der tillader afkald på udlevering eller anvendelse af forenklede udleveringsprocedurer.
 - i) Artikel 12 anvendes, hvis der ikke findes bestemmelser i bilaterale traktater om gennemrejse; hvis der ikke findes bestemmelser i bilaterale traktater om den procedure, der skal anvendes i tilfælde af uforudset flylanding, finder artikel 12, stk. 3, ligeledes anvendelse.
 - j) Artikel 13 kan anvendes af den anmodede stat i stedet for bestemmelser i bilaterale traktater om dødsstraf, eller hvis sådanne bestemmelser ikke findes.
 - k) Artikel 14 anvendes, hvis der ikke findes bestemmelser i bilaterale traktater om behandling af følsomme oplysninger i en anmodning.
2. a) Den Europæiske Union, der handler i medfør af traktaten om Den Europæiske Union, sikrer, at hver medlemsstat i et skriftligt instrument mellem vedkommende medlemsstat og Amerikas Forenede Stater anerkender anvendelsen som fastsat i denne artikel af medlemsstatens gældende bilaterale udleveringstraktat med Amerikas Forenede Stater.
 - b) Den Europæiske Union, der handler i medfør af traktaten om Den Europæiske Union, sikrer, at nye medlemsstater, der tiltræder Den Europæiske Union efter denne aftales ikrafttræden, og som har indgået bilaterale udleveringstraktater med Amerikas Forenede Stater, træffer de i litra a) omhandlede foranstaltninger.
 - c) De kontraherende parter bestræber sig på at afslutte den i litra b) omhandlede proces inden en ny medlemsstats forventede tiltrædelse eller snarest muligt derefter. Den Europæiske Union giver Amerikas Forenede Stater meddelelse om datoen for nye medlemsstaters tiltrædelse.
3. Hvis den i stk. 2, litra b), omhandlede proces ikke er afsluttet senest på tiltrædelsesdatoen, finder bestemmelserne i denne aftale anvendelse i forbindelserne mellem vedkommende nye medlemsstat og Amerikas Forenede Stater fra den dato, hvor de har meddelt hinanden og Den Europæiske Union, at de har afsluttet de fornødne interne procedurer.

*Artikel 4***Lovovertrædelser, som kan medføre udlevering**

1. Lovovertrædelser kan medføre udlevering, hvis de efter lovgivningen i både den anmodende og den anmodede stat kan straffes med frihedsstraf af en maksimal varighed på mere end et år eller med en strengere straf. Lovovertrædelser kan ligeledes medføre udlevering, hvis de består i forsøg på eller sammensværgelse med henblik på at begå eller medvirke til en lovovertrædelse, som kan medføre udlevering. Fremsættes anmodningen med henblik på at fuldbyrde den straf, en person er idømt for en lovovertrædelse, der kan medføre udlevering, skal den frihedsstraf, der endnu ikke er afsonet, være på mindst fire måneder.

2. Imødekommes en anmodning om udlevering i forbindelse med en lovovertrædelse, der kan medføre udlevering, imødekommes anmodningen ligeledes for eventuelle andre lovovertrædelser, der er anført i den, hvis disse kan straffes med en frihedsstraf på et år eller mindre, forudsat at alle andre betingelser for udlevering er opfyldt.

3. Lovovertrædelser kan medføre udlevering efter denne artikel:

- a) uanset om lovgivningen i den anmodende og den anmodede stat har placeret dem i samme kategori eller anvender samme terminologi til at beskrive dem
- b) uanset om de er af en sådan art, at Amerikas Forenede Staters føderale lovgivning kræver bevis vedrørende f.eks. transport mellem de enkelte stater eller anvendelse af postvæsenet eller andre faciliteter, der påvirker handelen mellem staterne eller udlandshandelen, da sådanne krav udelukkende anvendes til at fastslå, om en føderal domstol i Amerikas Forenede Stater har kompetence i sagen, og
- c) hvis de vedrører skat, told, valutakontrol samt import eller eksport af råvarer, uanset om lovgivningen i den anmodende og den anmodede stat omfatter bestemmelser om de samme former for skat, told eller valutakontrol eller om import eller eksport af samme former for råvarer.

4. Hvis lovovertrædelsen er begået uden for den anmodende stats område, imødekommes anmodningen med forbehold af de øvrige gældende betingelser for udlevering, såfremt lovgivningen i den anmodede stat indeholder bestemmelser om straf for en lovovertrædelse, der er begået uden for dens område under lignende omstændigheder. Indeholder lovgivningen i den anmodede stat ikke bestemmelser om straf for en lovovertrædelse, der er begået uden for dens område under lignende omstændigheder, kan den anmodede stats udøvende myndighed efter eget skøn imødekomme anmodningen, såfremt alle andre gældende betingelser for udlevering er opfyldt.

*Artikel 5***Fremsendelse af dokumenter og konstatering af dokumenternes ægthed**

1. Udleveringsanmodninger og dokumenter til støtte herfor fremsendes ad diplomatiske kanaler, hvilket også gælder fremsendelse i henhold til artikel 7.

2. Dokumenter, der er bekræftet af eller forsynet med segl fra den anmodende stats justitsministerium eller fra det ministerium, der er ansvarligt for udenrigsanliggender, antages i forbindelse med udleveringsprocedurer i den anmodede stat uden yderligere bekræftelse og konstatering af ægthed eller anden form for legalisering.

*Artikel 6***Fremsendelse af anmodninger om varetægtsfængsling**

Anmodninger om varetægtsfængsling behøver ikke fremsendes ad diplomatiske kanaler, men kan i stedet fremsendes direkte fra den anmodende stats justitsministerium til den anmodede stats justitsministerium. Den Internationale Kriminalpolitiorganisation (Interpols) faciliteter kan ligeledes anvendes til fremsendelse af sådanne anmodninger.

*Artikel 7***Fremsendelse af dokumenter efter varetægtsfængsling**

1. Har den anmodede stat allerede varetægtsfængslet den person, der ønskes udleveret, anses den anmodende stat for at overholde sin forpligtelse til at fremsende udleveringsanmodningen og dokumenterne til støtte herfor ad diplomatiske kanaler i henhold til artikel 5, stk. 1, hvis anmodningen og de pågældende dokumenter indgives til den anmodede stats ambassade i den anmodende stat. I så tilfælde anses datoen for ambassadens modtagelse af en sådan anmodning for at være datoen for den anmodede stats modtagelse heraf med henblik på anvendelse af den tidsfrist, som skal overholdes i henhold til den gældende udleveringstraktat for at muliggøre personens fortsatte fængsling.

2. Såfremt en medlemsstat på datoen for undertegnelsen af denne aftale som følge af den nationale retspraksis, der er gældende på den dato, ikke er i stand til at anvende de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger, finder denne artikel først anvendelse i vedkommende medlemsstat, når der ved udveksling af diplomatisk note mellem vedkommende medlemsstat og Amerikas Forenede Stater er indgået aftale herom.

*Artikel 8***Supplerende oplysninger**

1. Den anmodede stat kan anmode den anmodende stat om at fremlægge supplerende oplysninger inden for en nærmere angivet tidsfrist, hvis den ikke mener, at de oplysninger, der er fremlagt til støtte for udleveringsanmodningen, er tilstrækkelige til at opfylde kravene i den gældende udleveringstraktat.

2. De berørte staters justitsministerier kan anmode hinanden om sådanne supplerende oplysninger og fremsende dem direkte.

Artikel 9

Midlertidig overgivelse

1. Hvis en anmodning om udlevering, der imødekommes, vedrører en person, der er under retsforfølgning eller som afsoner en dom i den anmodede stat, kan den anmodede stat midlertidigt overgive den person, der ønskes udleveret, til den anmodende stat med henblik på retsforfølgning.

2. Den overgivne person varetægtsfængsles i den anmodende stat og sendes tilbage til den anmodede stat ved afslutningen af retsforfølgningen i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat efter fælles aftale mellem den anmodende og den anmodede stat. Den periode, som personen har været varetægtsfængslet på den anmodende stats område i afventen af retsforfølgning i denne stat, kan trækkes fra den periode, der endnu ikke er afsonet i den anmodede stat.

Artikel 10

Anmodninger om udlevering eller overgivelse fremsat af flere stater

1. Hvis den anmodede stat både fra den anmodende stat og fra en eller flere andre stater modtager en anmodning om udlevering af den samme person i forbindelse med enten den samme lovovertrædelse eller forskellige lovovertrædelser, træffer den udøvende myndighed i den anmodede stat selv afgørelse om, hvilken stat den eventuelt vil udlevere den pågældende til.

2. Hvis den anmodede stat modtager en anmodning om udlevering fra Amerikas Forenede Stater og en anmodning om overgivelse i medfør af den europæiske arrestordre af den samme person i forbindelse med enten den samme lovovertrædelse eller forskellige lovovertrædelser, træffer den udøvende myndighed i den anmodede stat selv afgørelse om, hvilken stat den eventuelt vil overgive den pågældende til. Til dette formål er den kompetente myndighed den anmodede medlemsstats udøvende myndighed, såfremt afgørelsen af konkurrerende anmodninger henhører under denne myndighed i medfør af en gældende bilateral udleveringstraktat mellem medlemsstater og De Forenede Stater. Såfremt dette ikke fremgår af den bilaterale udleveringsaftale, udpeges den kompetente myndighed af den pågældende medlemsstat som omhandlet i artikel 19.

3. I forbindelse med afgørelser i medfør af stk. 1 og 2 tager den anmodede stat hensyn til alle relevante faktorer, herunder, men ikke udelukkende, faktorer, der allerede er fastsat i den gældende udleveringstraktat, samt følgende, hvis dette ikke er fastsat deri:

- a) spørgsmålet om hvorvidt anmodningerne er fremsat i medfør af en udleveringstraktat
- b) gerningsstederne for de enkelte lovovertrædelser
- c) de anmodende staters respektive interesser
- d) lovovertrædelsernes grovhed
- e) offerets statsborgerskab
- f) muligheden for eventuel efterfølgende udlevering mellem anmodende stater, og
- g) den kronologiske rækkefølge af de anmodninger, der er modtaget fra de anmodende stater.

Artikel 11

Forenkede udleveringsprocedurer

Hvis den person, der ønskes udleveret, giver sit samtykke til at lade sig overgive til den anmodende stat, kan den anmodede stat i overensstemmelse med principperne og procedurerne i dens retssystem overgive den pågældende så hurtigt som muligt uden anvendelse af yderligere procedurer. Samtykke fra den person, der ønskes udleveret, kan omfatte en aftale om at give afkald på beskyttelse i medfør af specialitetsreglen.

Artikel 12

Gennemrejse

1. En medlemsstat kan tillade, at en person, der overgives til Amerikas Forenede Stater af et tredjeland eller af Amerikas Forenede Stater til et tredjeland, rejser gennem dens område. Amerikas Forenede Stater kan tillade, at en person, der overgives til en medlemsstat af et tredjeland eller af en medlemsstat til et tredjeland, rejser gennem Amerikas Forenede Staters område.

2. Anmodning om gennemrejse fremsættes ad diplomatiske kanaler eller direkte mellem Amerikas Forenede Staters justitsministerium og vedkommende medlemsstats justitsministerium. Interpols faciliteter kan ligeledes anvendes til fremsendelse af en sådan anmodning. Anmodningen skal indeholde en beskrivelse af den person, der overgives, samt en kort sagsfremstilling. En person, der overgives gennem en anden stat, skal holdes i vare-tægt under gennemreisen.

3. Der kræves ikke tilladelse, hvis vedkommende overgives med fly, og det ikke er planlagt at lande på transitstatens område. I tilfælde af en uforudset landing kan den stat, hvor den uforudsete landing finder sted, kræve en anmodning om gennemrejse i medfør af stk. 2. Alle nødvendige foranstaltninger til at forhindre vedkommende person i at undvige skal træffes, indtil gennemreisen er afsluttet, forudsat at anmodningen om gennemrejse modtages inden for 96 timer efter den uforudsete landing.

Artikel 13

Dødsstraf

Hvis den lovovertrædelse, der ligger til grund for udleveringsanmodningen, kan straffes med døden i henhold til lovgivningen i den anmodende stat, men ikke kan straffes med døden i henhold til lovgivningen i den anmodede stat, kan den anmodede stat imødekomme anmodningen om udlevering på den betingelse, at den person, der ønskes udleveret, ikke idømmes dødsstraf, eller, hvis den anmodende stat af proceduremæssige grunde ikke kan opfylde et sådant krav, på den betingelse, at en eventuelt idømt dødsstraf ikke fuldbyrdes. Hvis den anmodende stat accepterer udleveringen på de betingelser, der er omhandlet i denne artikel, skal den overholde disse betingelser. Hvis den anmodende stat ikke accepterer disse betingelser, kan anmodningen om udlevering afslås.

*Artikel 14***Følsomme oplysninger i en anmodning**

Hvis den anmodende stat påtænker at forelægge særligt følsomme oplysninger til støtte for sin udleveringsanmodning, kan den konsultere den anmodede stat for at fastslå, i hvilket omfang denne kan beskytte sådanne oplysninger. Hvis den anmodede stat ikke kan beskytte oplysningerne som ønsket af den anmodende stat, afgør den anmodende stat, om oplysningerne alligevel skal forelægges.

*Artikel 15***Konsultationer**

De kontraherende parter konsulterer i relevant omfang hinanden, så denne aftale kan anvendes så effektivt som muligt, og så det bl.a. bliver nemmere at løse eventuelle uoverensstemmelser med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af denne aftale.

*Artikel 16***Tidsmæssig anvendelse**

1. Denne aftale finder anvendelse på lovovertrædelser, der er begået såvel før som efter aftalens ikrafttræden.
2. Denne aftale finder anvendelse på udleveringsanmodninger, der er fremsat efter aftalens ikrafttræden. Artikel 4 og 9 finder dog ligeledes anvendelse på anmodninger, der er under behandling i en anmodet stat på tidspunktet for aftalens ikrafttræden.

*Artikel 17***Ikke-fravigelse**

1. Denne aftale forhindrer ikke, at den anmodede stat kan påberåbe sig en grund til afslag i medfør af en gældende bilateral udleveringstraktat mellem en medlemsstat og Amerikas Forenede Stater for så vidt angår et spørgsmål, der ikke er omfattet af denne aftale.
2. Hvis den anmodede stats forfatningsmæssige principper eller en for staten bindende og endelig domsafgørelse er til hinder for opfyldelsen af dens udleveringsforpligtelse, og spørgsmålet ikke kan løses under henvisning til denne aftale eller til en gældende bilateral traktat, konsulterer den anmodede stat den anmodende stat hinanden.

*Artikel 18***Fremtidige bilaterale udleveringstraktater med medlemsstaterne**

Denne aftale er ikke til hinder for, at der efter dens ikrafttræden kan indgås bilaterale aftaler mellem en medlemsstat og Amerikas Forenede Stater, der er forenelige med denne aftale.

*Artikel 19***Udpegelse og underretning**

Den Europæiske Union underretter Amerikas Forenede Stater om enhver udpegelse i medfør af artikel 2, stk. 3 og artikel 10, stk. 2, inden udvekslingen af skriftlige instrumenter mellem medlemsstaterne og Amerikas Forenede Stater som omhandlet i artikel 3, stk. 2.

*Artikel 20***Geografisk anvendelsesområde**

1. Denne aftale finder anvendelse
 - a) i Amerikas Forenede Stater
 - b) for så vidt angår Den Europæiske Union:
 - i medlemsstaterne
 - i territorier, hvis udenrigsanliggender varetages af en medlemsstat, eller i lande, der ikke er medlemsstater, men for hvilke en medlemsstat varetager andre forpligtelser med hensyn til udenrigsanliggender, hvis dette er aftalt mellem de kontraherende parter ved udveksling af diplomatisk note, som er blevet behørigt bekræftet af vedkommende medlemsstat.
2. Anvendelsen af denne aftale på lande og territorier, der er omfattet af stk. 1, litra b), kan bringes til ophør af hver af de kontraherende parter med seks måneders skriftlig varsel til den anden kontraherende part ad diplomatiske kanaler, når dette er behørigt bekræftet af vedkommende medlemsstat og Amerikas Forenede Stater.

*Artikel 21***Fornyet vurdering**

De kontraherende parter er enige om i fællesskab at tage denne aftale op til fornyet vurdering efter behov og i alle tilfælde senest fem år efter dens ikrafttræden. Den fornyede vurdering skal især tage sigte på den praktiske gennemførelse af aftalen, men kan også omhandle spørgsmål som f.eks. konsekvenserne af den videre udvikling i Den Europæiske Union på det område, som denne aftale omfatter, herunder artikel 10.

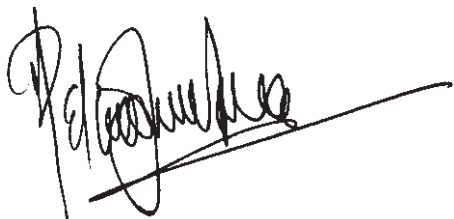
*Artikel 22***Ikrafttræden og opsigelse**

1. Denne aftale træder i kraft den første dag efter udløbet af den tredje måned efter den dato, hvor de kontraherende parter har udvekslet instrumenter, hvoraf det fremgår, at de har afsluttet deres interne procedurer med henblik herpå. Det skal af disse instrumenter tillige fremgå, at de handlinger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, er afsluttet.
2. Hver af de kontraherende parter kan til enhver tid opsig denne aftale ved at meddele dette skriftligt til den anden part, idet en sådan opsigelse træder i kraft seks måneder efter datoen for meddelelsen.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale.

Udfærdiget i Washington D.C., den femogtyvende juni to tusind og tre i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Por la Unión Europea
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Per l'Unione europea
Voor de Europese Unie
Pela União Europeia
Euroopan unionin puolesta
På Europeiska unionens vägnar

Por los Estados Unidos de América
For Amerikas Forenede Stater
Für die Vereinigten Staaten von Amerika
Για τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής
For the United States of America
Pour les États-Unis d'Amérique
Per gli Stati Uniti d'America
Voor de Verenigde Staten van Amerika
Pelos Estados Unidos da América
Amerikan yhdysvaltojen puolesta
På Amerikas förenta staters vägnar

Forklarende note til aftalen om udlevering mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater

Denne forklarende note afspejler de aftaler, man er nået frem til for så vidt angår anvendelsen af nærmere angivne bestemmelser i den aftale om udlevering mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater (i det følgende benævnt »aftalen«), som de kontraherende parter er blevet enige om.

Re artikel 10

Det er ikke hensigten med artikel 10 at berøre de forpligtelser, der påhviler de stater, der er parter i Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol, eller de rettigheder, som tilkommer Amerikas Forenede Stater, der ikke er part for så vidt angår Den Internationale Straffedomstol.

Re artikel 18

Ifølge artikel 18 er aftalen ikke til hinder for, at der efter dens ikrafttræden kan indgås bilaterale aftaler om udlevering mellem en medlemsstat og Amerikas Forenede Stater, for så vidt sådanne aftaler er forenelige med denne aftale.

Skulle nogle af de foranstaltninger, der er omhandlet i aftalen, skabe praktiske problemer for enten en eller flere medlemsstater eller Amerikas Forenede Stater, bør sådanne problemer i første omgang så vidt muligt løses ved hjælp af konsultationer mellem den eller de berørte medlemsstater og Amerikas Forenede Stater, eller, hvis det er hensigtsmæssigt, ved hjælp af de konsultationsprocedurer, der er fastsat i denne aftale. Hvis det ikke er muligt at løse sådanne praktiske problemer alene ved hjælp af konsultationer, vil det blive anset for at være foreneligt med aftalen om fremtidige bilaterale aftaler mellem medlemsstaten eller medlemsstater og Amerikas Forenede Stater, at der indføres en praktisk mulig alternativ mekanisme, der kan opfylde målsætningen i den konkrete bestemmelse, som ligger til grund for problemet.

AFTALE**mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om gensidig retshjælp****INDHOLDSFORTEGNELSE**

Præambel	
Artikel 1	Emne og formål
Artikel 2	Definitioner
Artikel 3	med medlemsstaterne eller i mangel af sådanne traktater
Artikel 4	Identificering af bankoplysninger
Artikel 5	Fælles efterforskningshold
Artikel 6	Anvendelse af videokonferencer
Artikel 7	Fremskyndet fremsendelse af anmodninger
Artikel 8	Gensidig retshjælp til administrative myndigheder
Artikel 9	Begrænsninger af hensyn til beskyttelsen af personoplysninger og andre oplysninger
Artikel 10	Den anmodende stats anmodning om fortrolighed
Artikel 11	Konsultationer
Artikel 12	Tidsmæssig anvendelse
Artikel 13	Ikke-fravigelse
Artikel 14	Fremtidige bilaterale traktater om gensidig retshjælp med medlemsstaterne
Artikel 15	Udpegelse og underretning
Artikel 16	Geografisk anvendelsesområde
Artikel 17	Fornyset vurdering
Artikel 18	Ikrafttræden og opsigelse

Forklarende note

DEN EUROPÆISKE UNION OG AMERIKAS FORENEDE STATER,

DER ØNSKER yderligere at fremme samarbejdet mellem Den Europæiske Unions medlemsstater og Amerikas Forenede Stater,

SOM ØNSKER at bekæmpe kriminalitet mere effektivt for at beskytte deres demokratiske samfund og fælles værdier,

DER TAGER BEHØRIGT HENSYN til enkeltpersoners rettigheder og retsstatsprincippet,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at deres respektive retssystemer sikrer den tiltalte retten til en retfærdig rettergang, herunder retten til at blive dømt af en upartisk domstol, der er nedsat efter loven,

SOM ØNSKER at indgå en aftale om gensidig retshjælp i straffesager,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE BESTEMMELSER:

*Artikel 1***Emne og formål**

De kontraherende parter forpligter sig til i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale at udbygge deres samarbejde og den gensidige retshjælp.

*Artikel 2***Definitioner**

I denne aftale forstås ved

1. »kontraherende parter«: Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater
2. »medlemsstat«: en af Den Europæiske Unions medlemsstater.

*Artikel 3***Anvendelse af denne aftale i forhold til bilaterale traktater om gensidig retshjælp med medlemsstaterne eller i mangel af sådanne traktater**

1. Den Europæiske Union, der handler i medfør af traktaten om Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater sikrer, at denne aftale anvendes på følgende betingelser i forhold til bilaterale traktater om gensidig retshjælp mellem medlemsstaterne og Amerikas Forenede Stater, som er gældende på tidspunktet for denne aftales ikrafttræden:

- a) Artikel 4 anvendes med henblik på identificering af finansielle konti og transaktioner og supplerer en eventuel allerede eksisterende beføjelse hertil i henhold til bestemmelser i bilaterale traktater.
- b) Artikel 5 anvendes som hjemmel for oprettelsen af fælles efterforskningshold og disses indsats og supplerer en eventuel allerede eksisterende beføjelse hertil i henhold til bestemmelser i bilaterale traktater.
- c) Artikel 6 anvendes som hjemmel for afhøring af en person, der befinder sig i den anmodede stat, ved hjælp af video-transmissionsteknologi mellem den anmodende og den anmodede stat og supplerer en eventuel allerede eksisterende beføjelse hertil i henhold til bestemmelser i bilaterale traktater.

d) Artikel 7 anvendes som hjemmel for anvendelse af hurtige kommunikationsmidler og supplerer en eventuel allerede eksisterende beføjelse hertil i henhold til bestemmelser i bilaterale traktater.

e) Artikel 8 anvendes som hjemmel for gensidig retshjælp til de berørte administrative myndigheder og supplerer en eventuel allerede eksisterende beføjelse hertil i henhold til bestemmelser i bilaterale traktater.

f) Med forbehold af artikel 9, stk. 4 og 5, anvendes artikel 9 i stedet for eller i mangel af bestemmelser i bilaterale traktater, som begrænser anvendelsen af oplysninger eller bevismateriale udleveret til den anmodende stat, og som gør det muligt at stille betingelser for eller at afslå retshjælp af databeskyttelseshensyn.

g) Artikel 10 anvendes i mangel af bestemmelser i bilaterale traktater om de omstændigheder, under hvilke en anmodende stat kan kræve, at dens anmodning behandles fortroligt.

2. a) Den Europæiske Union, der handler i medfør af traktaten om Den Europæiske Union, sikrer, at hver medlemsstat i et skriftligt instrument mellem vedkommende medlemsstat og Amerikas Forenede Stater anerkender anvendelsen som fastsat i denne artikel af medlemsstatens gældende bilaterale traktat om gensidig retshjælp med Amerikas Forenede Stater.

b) Den Europæiske Union, der handler i medfør af traktaten om Den Europæiske Union, sikrer, at nye medlemsstater, der tiltræder Den Europæiske Union efter denne aftales ikrafttræden, og som har indgået bilaterale traktater om gensidig retshjælp med Amerikas Forenede Stater, træffer de i litra a) omhandlede foranstaltninger.

c) De kontraherende parter bestræber sig på at afslutte den i litra b) omhandlede proces inden en ny medlemsstats forventede tiltrædelse eller snarest muligt derefter. Den Europæiske Union giver Amerikas Forenede Stater meddelelse om datoen for nye medlemsstaters tiltrædelse.

3. a) Den Europæiske Union, der handler i medfør af traktaten om Den Europæiske Union, og Amerikas Forenede Stater sikrer endvidere, at bestemmelserne i denne aftale anvendes i mangel af en gældende bilateral traktat om gensidig retshjælp mellem en medlemsstat og Amerikas Forenede Stater.

b) Den Europæiske Union, der handler i medfør af traktaten om Den Europæiske Union, sikrer, at den pågældende medlemsstat i et skriftligt instrument mellem vedkommende medlemsstat og Amerikas Forenede Stater anerkender anvendelsen af bestemmelserne i denne aftale.

c) Den Europæiske Union, der handler i medfør af traktaten om Den Europæiske Union, sikrer, at nye medlemsstater, der tiltræder Den Europæiske Union efter denne aftales ikrafttræden, og som ikke har indgået bilaterale traktater om gensidig retshjælp med Amerikas Forenede Stater, træffer de i litra b) omhandlede foranstaltninger.

4. Hvis den i stk. 2, litra b), og stk. 3, litra c), omhandlede proces ikke er afsluttet senest på tiltrædelsesdatoen, finder bestemmelserne i denne aftale anvendelse i forbindelserne mellem vedkommende nye medlemsstat og Amerikas Forenede Stater fra den dato, hvor de har meddelt hinanden og Den Europæiske Union, at de har afsluttet de fornødne interne procedurer.

5. De kontraherende parter er enige om, at denne aftale kun gælder for gensidig retshjælp mellem de berørte stater. Bestemmelserne i denne aftale giver ikke ret til på en privatpersons vegne at fremskaffe, bortskaffe eller udelukke bevismateriale eller hindre udførelsen af en anmodning, og de giver heller ikke ret til at udvide eller begrænse de rettigheder, der på anden måde er hjemlet i national lovgivning.

Artikel 4

Identificering af bankoplysninger

1. a) På anmodning af den anmodende stat undersøger den anmodede stat i overensstemmelse med denne artikel straks, om bankerne på dens område er i besiddelse af oplysninger om, hvorvidt en identificeret fysisk eller juridisk person, der er mistænkt eller tiltalt for en lovovertrædelse, er indehaver af en bankkonto eller bankkonti. Den anmodede stat meddeler straks resultatet af sine undersøgelser til den anmodende stat.
- b) De foranstaltninger, der er beskrevet i litra a), kan ligeledes træffes for at identificere:
 - i) oplysninger vedrørende fysiske eller juridiske personer, der er dømt for eller på anden måde er indblandet i lovovertrædelser
 - ii) oplysninger, som andre finansieringsinstitutter end banker er i besiddelse af, eller
 - iii) finansielle transaktioner, som ikke vedrører konti.
2. En anmodning om oplysninger som omhandlet i stk. 1 skal omfatte:
 - a) oplysninger om den fysiske eller juridiske persons identitet, for så vidt disse er relevante for at kunne finde frem til sådanne konti eller transaktioner
 - b) tilstrækkelige oplysninger til, at den kompetente myndighed i den anmodede stat kan:
 - i) nære begrundet formodning om, at den pågældende fysiske eller juridiske person har været involveret i en lovovertrædelse, og at banker eller andre finansieringsinstitutter på den anmodede stats område kan være i besiddelse af de ønskede oplysninger, og
 - ii) fastslå, at de ønskede oplysninger vedrører den pågældende strafferetlige efterforskning eller straffesag
 - c) i den udstrækning det er muligt, oplysninger om, hvilken bank eller andet finansieringsinstitut der kan være involveret, samt andre oplysninger, som vil kunne medvirke til at begrænse undersøgelsens omfang.

3. Anmodninger om retshjælp i henhold til denne artikel fremsendes mellem:

- a) de centrale myndigheder, der er ansvarlige for gensidig retshjælp i medlemsstaterne, eller medlemsstaternes nationale myndigheder med ansvar for efterforskning og retsforfølgning af lovovertrædelser, jf. artikel 15, stk. 2, og
- b) de nationale myndigheder i Amerikas Forenede Stater, der er ansvarlige for efterforskning og retsforfølgning af lovovertrædelser, jf. artikel 15, stk. 2.

De kontraherende parter kan efter denne aftales ikrafttræden ved udveksling af diplomatisk note træffe aftale om at ændre de kanaler, gennem hvilke der fremsættes anmodninger i medfør af denne artikel.

4. a) Med forbehold af litra b) kan en stat i overensstemmelse med artikel 15 begrænse sin forpligtelse til at yde retshjælp i henhold til denne artikel til:
 - i) lovovertrædelser, der er strafbare i henhold til både den anmodede og den anmodende stats lovgivning
 - ii) lovovertrædelser, der kan straffes med frihedsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning af en maksimal varighed på mindst fire år i den anmodende stat og mindst to år i den anmodede stat, eller
 - iii) nærmere angivne grove lovovertrædelser, som er strafbare i henhold til både den anmodede og i den anmodende stats lovgivning.
- b) En stat, der begrænser sin forpligtelse som omhandlet i litra a), nr. ii) eller iii), skal som et minimum gøre det muligt at identificere konti med forbindelse til terrorvirksomhed og hvidvaskning af udbytte fra en lang række grove lovovertrædelser, som er strafbare i henhold til såvel den anmodende som den anmodede stats lovgivning.
5. Retshjælp kan ikke afslås i henhold til denne artikel under henvisning til bankhemmeligheden.
6. Den anmodede stat besvarer en anmodning om fremlægelse af oversigter over de konti eller transaktioner, der er blevet identificeret i henhold til denne artikel, i overensstemmelse med bestemmelserne i den gældende traktat om gensidig retshjælp mellem de berørte stater eller i mangel af en sådan traktat i overensstemmelse med kravene i dens nationale lovgivning.
7. De kontraherende parter træffer foranstaltninger for at hindre, at de anmodede stater pålægges usædvanligt store byrder i forbindelse med anvendelsen af denne artikel. Hvis en anmodet stat på trods heraf pålægges usædvanligt store byrder, herunder med hensyn til banker eller kommunikationskanaler som omhandlet i denne artikel, konsulterer de kontraherende parter straks hinanden for at lette anvendelsen af denne artikel og træffer herunder sådanne foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at lette byrderne i det konkrete tilfælde og i fremtidige tilfælde.

Artikel 5

Fælles efterforskningshold

1. I det omfang dette ikke allerede er gjort, træffer de kontraherende parter de nødvendige foranstaltninger, så der kan oprettes og indsættes fælles efterforskningshold på de respektive områder i den enkelte medlemsstat og Amerikas Forenede Stater med henblik på at gøre det nemmere at foretage strafferetlig efterforskning eller retsforfølgning, som involverer både en eller flere medlemsstater og Amerikas Forenede Stater i det omfang det anses for relevant af vedkommende medlemsstat og Amerikas Forenede Stater.

2. Procedurene for sådanne efterforskningsholds indsats, f.eks. holdets sammensætning, opgavens varighed, hvor holdet indsættes, holdets struktur, opgaver og formål samt de nærmere betingelser for en stats holdmedlemmers deltagelse i efterforskningsaktiviteter på en anden stats område, aftales mellem vedkommende staters kompetente myndigheder med ansvar for efterforskning eller retsforfølgning af lovovertrædelser som defineret af de respektive berørte stater.

3. Disse kompetente myndigheder som defineret af de berørte stater kommunikerer direkte med hinanden med henblik på et sådant holds oprettelse og indsats, medmindre staterne måtte blive enige om andre hensigtsmæssige kommunikationskanaler, hvis der kræves en mere central koordinering af nogle eller alle aspekter på grund af sagens usædvanlige kompleksitet, store rækkevidde eller andre forhold.

4. Hvis et fælles efterforskningshold finder det nødvendigt at træffe efterforskningsmæssige foranstaltninger i en af de stater, der har oprettet holdet, kan et holdmedlem fra den pågældende stat anmode sin stats kompetente myndigheder om at træffe disse foranstaltninger, uden at de øvrige stater behøver at fremsætte en anmodning om gensidig retshjælp. Den retsnorm, der kræves, for at foranstaltningen træffes i den pågældende stat, skal være den samme som den, der gælder for statens egne indenlandske efterforskningsaktiviteter.

Artikel 6

Anvendelse af videokonferencer

1. De kontraherende parter træffer de nødvendige foranstaltninger for at kunne anvende videotransmissionsteknologi mellem de enkelte medlemsstater og Amerikas Forenede Stater til optagelse af vidneforklaring i en sag, hvor der kan ydes gensidig retshjælp vedrørende vidner eller sagkyndige, der befinder sig i en anmodet stat, for så vidt en sådan retshjælp ikke allerede er til rådighed. I det omfang der ikke er fastsat specifikke bestemmelser herom i denne artikel, skal de nærmere bestemmelser for denne procedure fastsættes i henhold til den relevante gældende traktat om gensidig retshjælp mellem de berørte stater eller den gældende lovgivning i den anmodede stat.

2. Medmindre den anmodende og den anmodede stat træffer anden afgørelse, afholder den anmodende stat udgifterne i forbindelse med etablering og servicering af videotransmissi-

onen. Andre udgifter i forbindelse med ydelse af retshjælp (herunder rejseudgifter for deltagere i den anmodede stat) afholdes i overensstemmelse med bestemmelserne i den relevante gældende traktat om gensidig retshjælp mellem de berørte stater eller, hvor der ikke er en sådan traktat, som aftalt mellem den anmodende og den anmodede stat.

3. Den anmodende og den anmodede stat kan konsultere hinanden for at gøre det nemmere at finde løsninger på retlige, tekniske og logistiske problemer, som måtte opstå i forbindelse med indførelsen af anmodningen.

4. Uden at dette berører nogen kompetence i henhold til den anmodende stats lovgivning, vil vidnets eller den sagkyndiges afgivelse af bevidst falsk vidneforklaring eller anden form for foragt for retten under videokonferencen kunne straffes i den anmodede stat på samme måde, som hvis det var forekommet under en sags behandling i denne stat.

5. Denne artikel udelukker ikke anvendelse af andre midler til at optage vidneforklaring i den anmodede stat i henhold til en gældende traktat eller gældende lovgivning.

6. Denne artikel udelukker ikke anvendelse af bestemmelser i bilaterale traktater om gensidig retshjælp mellem medlemsstater og Amerikas Forenede Stater, som kræver eller tillader brug af videokonferenceteknologi til andre formål end dem, der er omhandlet i stk. 1, herunder til identificering af personer eller genstande eller efterforskningsafhøringer. Hvis det ikke allerede er muligt i henhold til en gældende traktat eller gældende lovgivning, kan en stat tillade brug af videokonferenceteknologi i sådanne tilfælde.

Artikel 7

Fremskyndet fremsendelse af anmodninger

Anmodninger om gensidig retshjælp og meddelelser i forbindelse hermed kan fremsendes ved hjælp af hurtige kommunikationsmidler, bl.a. telefax eller e-post, der skal efterfølges af en formel bekræftelse, hvis den anmodede stat ønsker det. Den anmodede stat kan besvare anmodningen med samme hurtige kommunikationsmidler.

Artikel 8

Gensidig retshjælp til administrative myndigheder

1. Der ydes ligeledes gensidig retshjælp til en national administrativ myndighed, der efterforsker adfærd med henblik på at strafforfølge denne adfærd eller overdrage sagen til efterforsknings- eller retsforfølgningsmyndigheden i medfør af sin specifikke administrative eller forvaltningsmæssige myndighed til at foretage en sådan efterforskning. Endvidere kan der ydes gensidig retshjælp til andre administrative myndigheder under tilsvarende omstændigheder. Gensidig retshjælp ydes ikke, hvis den administrative myndighed på forhånd skønner, at sagen ikke vil blive strafforfulgt eller overdraget til retsforfølgning.

2. a) Anmodninger om retshjælp som omhandlet i denne artikel fremsendes mellem de centrale myndigheder, der er udpeget i medfør af den gældende bilaterale traktat om gensidig retshjælp mellem de berørte stater, eller mellem andre myndigheder, som de centrale myndigheder måtte aftale.
- b) I mangel af en traktat, fremsendes anmodninger om gensidig retshjælp mellem Amerikas Forenede Staters justitsministerium og justitsministeriet i vedkommende medlemsstat eller et tilsvarende ministerium, som har ansvaret for fremsendelse af anmodninger om gensidig retshjælp, jf. artikel 15, stk. 1, eller mellem sådanne andre myndigheder, som aftales mellem Amerikas Forenede Staters justitsministerium og et sådant ministerium.
3. De kontraherende parter træffer foranstaltninger for at hindre, at de anmodede stater pålægges usædvanligt store byrder i forbindelse med anvendelsen af denne artikel. Hvis en anmodet stat på trods heraf pålægges usædvanligt store byrder, konsulterer de kontraherende parter straks hinanden for at lette anvendelsen af denne artikel og træffer herunder sådanne foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at lette byrderne i det konkrete tilfælde og i fremtidige tilfælde.

Artikel 9

Begrænsninger af hensyn til beskyttelsen af personoplysninger og andre oplysninger

1. Den anmodende stat må anvende alt bevismateriale og alle oplysninger, som den modtager fra den anmodede stat:
- a) med henblik på strafferetlig efterforskning og retsforfølgning
- b) for at afværge en umiddelbar og alvorlig trussel mod dens offentlige sikkerhed
- c) i forbindelse med ikke-strafferetlige sager eller administrative sager, der har direkte forbindelse til strafferetlig efterforskning eller retsforfølgning:
- i) som omhandlet i litra a), eller
- ii) hvor der er ydet gensidig retshjælp efter artikel 8
- d) til alle andre formål, hvis oplysningerne eller beviserne er blevet gjort offentligt tilgængelige som led i den retsforfølgning, i forbindelse med hvilken de blev fremsendt, eller i en af de situationer, der er beskrevet i litra a), b) og c), og
- e) til alle andre formål udelukkende efter forudgående samtykke fra den anmodede stat.
2. a) Denne artikel berører ikke den anmodede stats mulighed for at stille yderligere betingelser i en specifik sag, hvis den specifikke anmodning om retshjælp ikke kan imødekommes, medmindre der stilles sådanne betingelser. Hvis der stilles sådanne yderligere betingelser i overensstemmelse med dette litra, kan den anmodede stat anmode den anmodende stat om at oplyse, hvortil bevismaterialet og oplysningerne er blevet anvendt.

- b) Generiske begrænsninger for så vidt angår retsnormerne i den anmodende stat med hensyn til behandling af personoplysninger må ikke af den anmodede stat gøres til en betingelse for fremlæggelse af bevismateriale eller oplysninger som omhandlet i litra a).

3. Hvis den anmodede stat efter videregivelsen til den anmodende stat får kendskab til forhold, der kunne begrunde, at der stilles yderligere betingelser i en bestemt sag, kan den anmodede stat tage kontakt med den anmodende stat for at aftale, i hvilket omfang bevismateriale og oplysninger kan beskyttes.

4. En anmodet stat kan anvende bestemmelser om begrænset anvendelse i den gældende bilaterale traktat om gensidig retshjælp i stedet for denne artikel, hvis dette fører til færre restriktioner med hensyn til anvendelsen af oplysninger og bevismateriale end foreskrevet i denne artikel.

5. Hvis en gældende bilateral traktat om gensidig retshjælp mellem en medlemsstat og Amerikas Forenede Stater på datoen for undertegnelsen af denne aftale giver mulighed for at begrænse pligten til at yde retshjælp i forbindelse med visse overtrædelser af skattelovgivningen, kan den pågældende medlemsstat i forbindelse med den udveksling af skriftlige instrumenter med Amerikas Forenede Stater, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, anføre, at den i forbindelse med sådanne lovovertrædelser fortsat vil anvende bestemmelsen om begrænset anvendelse i den pågældende traktat.

Artikel 10

Den anmodende stats anmodning om fortrolighed

Den anmodede stat bestræber sig mest muligt på at behandle en anmodning og dens indhold fortroligt, hvis den anmodende stat anmoder herom. Hvis anmodningen ikke kan udføres uden at krænke den ønskede fortrolighed, underretter den centrale myndighed i den anmodede stat den anmodende stat herom, hvorefter denne afgør, om anmodningen alligevel ønskes udført.

Artikel 11

Konsultationer

De kontraherende parter konsulterer i relevant omfang hinanden, så denne aftale kan anvendes så effektivt som muligt, og så det bl.a. bliver nemmere at løse eventuelle uoverensstemmelser med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af denne aftale.

Artikel 12

Tidsmæssig anvendelse

1. Denne aftale finder anvendelse på lovovertrædelser, der er begået såvel før som efter aftalens ikrafttræden.

2. Denne aftale finder anvendelse på anmodninger om gensidig retshjælp, der er fremsat efter aftalens ikrafttræden. Artikel 6 og 7 finder dog ligeledes anvendelse på anmodninger, der er under behandling i en anmodet stat på tidspunktet for aftalens ikrafttræden.

Artikel 13

Ikke-fravigelse

Med forbehold af artikel 4, stk. 5, og artikel 9, stk. 2, litra b), forhindrer denne aftale ikke, at den anmodede stat kan påberåbe sig grunde til afslag i medfør af en bilateral traktat om gensidig retshjælp eller i mangel af en sådan traktat i medfør af gældende retsprincipper, herunder hvis udførelsen af anmodningen ville kunne skade statens suverænitet, sikkerhed, grundlæggende retsprincipper eller andre væsentlige interesser.

Artikel 14

Fremtidige bilaterale traktater om gensidig retshjælp med medlemsstaterne

Denne aftale er ikke til hinder for, at der efter dens ikrafttræden kan indgås bilaterale aftaler mellem en medlemsstat og Amerikas Forenede Stater, der er forenelige med denne aftale.

Artikel 15

Udpegelse og underretning

1. Hvis et andet ministerium end justitsministeriet er blevet udpeget i medfør af artikel 8, stk. 2, litra b), underretter Den Europæiske Union Amerikas Forenede Stater om denne udpegelse inden udvekslingen af skriftlige instrumenter mellem medlemsstaterne og Amerikas Forenede Stater som omhandlet i artikel 3, stk. 3.

2. På grundlag af konsultationer mellem de kontraherende parter om, hvilke nationale myndigheder der er ansvarlige for efterforskning og retsforfølgning af lovovertrædelser, jf. artikel 4, stk. 3, underretter de kontraherende parter hinanden om de således udpegede nationale myndigheder inden udvekslingen af skriftlige instrumenter mellem medlemsstaterne og Amerikas Forenede Stater som omhandlet i artikel 3, stk. 2 og 3. For så vidt angår de medlemsstater, der ikke har indgået en traktat om gensidig retshjælp med Amerikas Forenede Stater, underretter Den Europæiske Union inden udvekslingen af instrumenter Amerikas Forenede Stater om, hvilke centrale myndigheder der er udpeget i medfør af artikel 4, stk. 3.

3. De kontraherende parter underretter hinanden om alle andre begrænsninger, der gøres gældende i medfør af artikel 4, stk. 4, inden udvekslingen af skriftlige instrumenter mellem medlemsstaterne og Amerikas Forenede Stater som omhandlet i artikel 3, stk. 2 og 3.

Artikel 16

Geografisk anvendelsesområde

1. Denne aftale finder anvendelse

a) i Amerikas Forenede Stater

b) for så vidt angår Den Europæiske Union:

— i medlemsstaterne

— i territorier, hvis udenrigsanliggender varetages af en medlemsstat, eller i lande, der ikke er medlemsstater, men for hvilke en medlemsstat varetager andre forpligtelser med hensyn til udenrigsanliggender, hvis dette er aftalt mellem de kontraherende parter ved udveksling af diplomatisk note, som er blevet behørigt bekræftet af vedkommende medlemsstat.

2. Anvendelsen af denne aftale på lande og territorier, der er omfattet efter stk. 1, litra b), kan bringes til ophør af hver af de kontraherende parter med seks måneders skriftlig varsel til den anden kontraherende part ad diplomatiske kanaler, når dette er behørigt bekræftet af vedkommende medlemsstat og Amerikas Forenede Stater.

Artikel 17

Fornyet vurdering

De kontraherende parter er enige om i fællesskab at tage denne aftale op til fornyet vurdering senest fem år efter dens ikrafttræden. Den fornyede vurdering skal især tage sigte på den praktiske gennemførelse af aftalen, men kan også omhandle spørgsmål som f.eks. konsekvenserne af den videre udvikling i Den Europæiske Union på det område, som denne aftale omfatter.

Artikel 18

Ikrafttræden og opsigelse

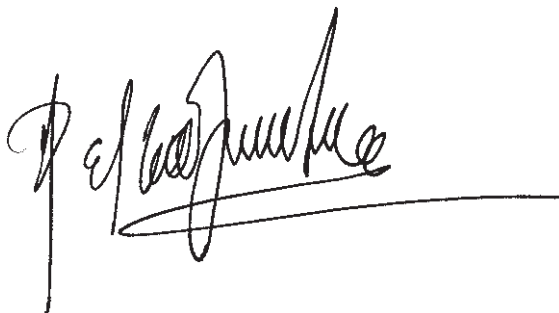
1. Denne aftale træder i kraft den første dag efter udløbet af den tredje måned efter den dato, hvor de kontraherende parter har udvekslet instrumenter, hvoraf det fremgår, at de har afsluttet deres interne procedurer med henblik herpå. Det skal af disse instrumenter tillige fremgå, at de handlinger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2 og 3, er afsluttet.

2. Hver af de kontraherende parter kan til enhver tid opsig denne aftale ved at meddele dette skriftligt til den anden part, idet en sådan opsigelse træder i kraft seks måneder efter datoen for meddelelsen.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale.

Udfærdiget i Washington D.C., den femogtyvende juni to tusind og tre i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Por la Unión Europea
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Per l'Unione europea
Voor de Europese Unie
Pela União Europeia
Euroopan unionin puolesta
På Europeiska unionens vägnar

Por los Estados Unidos de América
For Amerikas Forenede Stater
Für die Vereinigten Staaten von Amerika
Για τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής
For the United States of America
Pour les États-Unis d'Amérique
Per gli Stati Uniti d'America
Voor de Verenigde Staten van Amerika
Pelos Estados Unidos da América
Amerikan yhdysvaltojen puolesta
På Amerikas förenta staters vägnar

Forklarende note til aftalen om gensidig retshjælp mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater

Denne note afspejler de aftaler, man er nået til enighed om for så vidt angår anvendelsen af nærmere angivne bestemmelser i den aftale om gensidig retshjælp mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater (i det følgende benævnt »aftalen«), og som de kontraherende parter er blevet enige om.

Re artikel 8

For så vidt angår gensidig retshjælp til administrative myndigheder i henhold til artikel 8, stk. 1, pålægges der i artikel 8, stk. 1, første punktum, en forpligtelse til at yde gensidig retshjælp til anmodende administrative forbundsmyndigheder i Amerikas Forenede Stater og til medlemsstaters anmodende nationale administrative myndigheder. Ifølge andet punktum i dette stykke kan der også ydes gensidig retshjælp til andre — dvs. administrative myndigheder, der ikke er forbundsmyndigheder, eller til lokale myndigheder. Det er dog op til den anmodede stats eget skøn at anvende denne bestemmelse.

De kontraherende parter er enige om, at der i henhold til artikel 8, stk. 1, første punktum, ydes gensidig retshjælp til en anmodende administrativ myndighed, der på det tidspunkt, hvor den fremsætter anmodningen, gennemfører efterforskning eller retsforfølgning med henblik på at strafforfølge den adfærd, der efterforskes, eller overdrage sagen til de kompetente retsforfølgende myndigheder i medfør af dens lovmæssige mandat, som beskrevet yderligere nedenfor. Den omstændighed, at det på det tidspunkt, hvor anmodningen fremsættes, overvejes at overdrage sagen til strafforfølgning, udelukker ikke, at den pågældende myndighed kan anvende andet end strafferetlige sanktioner. I forbindelse med gensidig retshjælp i medfør af artikel 8, stk. 1, kan den anmodende administrative myndighed derfor nå til den konklusion, at strafforfølgning eller overdragelse til retsforfølgning ikke vil være hensigtsmæssig. Disse mulige konsekvenser berører ikke de kontraherende parters forpligtelse til at yde retshjælp i henhold til denne artikel.

Den anmodende administrative myndighed kan dog ikke anvende artikel 8, stk. 1, til at anmode om retshjælp, medmindre det overvejes at strafforfølge eller at overdrage sagen til retsforfølgning, og heller ikke med hensyn til sager, i hvilke den adfærd, der efterforskes, ikke kan strafforfølges eller overdrages til retsforfølgning i henhold til den anmodende stats lovgivning.

Den Europæiske Union erindrer om, at aftalens genstand henhører under bestemmelserne om politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, og at aftalen er indgået inden for rammerne af disse bestemmelser.

Re artikel 9

Hensigten med artikel 9, stk. 2, litra b), er at sikre, at retshjælp kun undtagelsesvis kan afslås under henvisning til databeskyttelse. En sådan situation kunne opstå, hvis det vil skabe så fundamentale problemer at skaffe de specifikke oplysninger, som den anmodende stat ønsker, at den anmodede stat finder, at dette kan begrunde et afslag som følge af væsentlige interesser, efter at den har afvejet de vigtige interesser, der indgår i den konkrete sag (dels offentlighedens interesser, herunder en sund retspleje, dels privatlivets fred). Det er derfor på forhånd udelukket, at den anmodede stat kan afslå at samarbejde ved udbredt, kategorisk eller systematisk at henvise til principperne for databeskyttelse. Det kan ikke i sig selv stilles som yderligere betingelser i henhold til artikel 9, stk. 2, litra a), at den anmodende og den anmodede stat har forskellige ordninger for beskyttelse af privatlivets fred eller personoplysninger (f.eks. at den anmodende stat ikke har noget, der svarer til en særlig registertilsynsmyndighed) eller har forskellige metoder til at beskytte personoplysninger (f.eks. at den anmodende stat anvender andre metoder end sletning for at beskytte privatlivets fred eller sikre korrektheden af de personoplysninger, der modtages af retshåndhævende myndigheder).

Re artikel 14

Ifølge artikel 14 er aftalen ikke til hinder for, at der efter dens ikrafttræden kan indgås bilaterale aftaler om gensidig retshjælp mellem en medlemsstat og Amerikas Forenede Stater, for så vidt sådanne aftaler er forenelige med denne aftale.

Skulle nogle af de foranstaltninger, der er omhandlet i aftalen, skabe praktiske problemer for en eller flere medlemsstater og Amerikas Forenede Stater, bør sådanne problemer i første omgang så vidt muligt løses ved hjælp af konsultationer mellem den eller de berørte medlemsstat(er) og Amerikas Forenede Stater, eller, hvis det er hensigtsmæssigt, ved hjælp af de konsultationsprocedurer, der er fastsat i denne aftale. Hvis det ikke er muligt at løse sådanne praktiske problemer alene ved hjælp af konsultationer, vil det blive anset for at være foreneligt med aftalen om fremtidige bilaterale aftaler mellem en medlemsstat og Amerikas Forenede Stater, at der indføres en praktisk mulig alternativ mekanisme, der kan opfylde målsætningen i den konkrete bestemmelse, som ligger til grund for problemet.

RÅDETS AFGØRELSE

af 15. juli 2003

om de statistiske data, der skal benyttes ved justering af fordelingsnøglen for kapitalindskud i Den Europæiske Centralbank

(2003/517/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 107, stk. 6, samt artikel 29.2 i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) og Den Europæiske Centralbank (ECB) (i det følgende benævnt »statutten«), der er knyttet som bilag til traktaten,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I afgørelse 98/382/EF ⁽⁴⁾ fastsatte Rådet regler om de statistiske data, der skulle bruges ved fastsættelsen af den oprindelige fordelingsnøgle for indskud af kapital i ECB.
- (2) I henhold til statutens artikel 29.3 skal vægtningen af de nationale centralbanker i fordelingsnøglen for kapitalindskud i ECB justeres hvert femte år.
- (3) Når et eller flere lande bliver medlemmer af Den Europæiske Union, bliver deres nationale centralbanker medlemmer af ESCB og indskydere af kapital i ECB. I den forbindelse skal vægtningen af de nationale centralbanker i fordelingsnøglen for kapitalindskud i ECB justeres.
- (4) Det er nødvendigt at fastsætte regler for tilvejebringelsen af de statistiske data, der skal benyttes ved justeringer af vægtningen af de nationale centralbanker i fordelingsnøglen for kapitalindskud i ECB.
- (5) Det er nødvendigt at definere, hvilke data og datakilder der skal anvendes, og at fastlægge metoden til beregning af vægtningen af de nationale centralbanker i fordelingsnøglen for kapitalindskud i ECB.
- (6) Ved Rådets forordning (EF) nr. 2223/96 af 25. juni 1996 om det europæiske national- og regionalregnskabsystem ⁽⁵⁾ blev der fastlagt en metodologi vedrørende

fælles regnskabsstandarder, -definitioner, -nomenklaturer og -regler, som skal gøre det muligt på et sammenligneligt grundlag at udarbejde statistiske regnskaber og tabeller til brug for Fællesskabet, og der blev til brug for Fællesskabet fastlagt et program med en fast tidsplan for indberetning af de regnskaber og tabeller, der udarbejdes i henhold til forordningen. Forordningen tager udgangspunkt i de seneste standarder og den seneste udvikling i statistisk metodologi, og definitionerne deri bør derfor benyttes med henblik på denne afgørelse.

- (7) Eftersom fordelingsnøglen for kapitalindskud i ECB er bestemmende for de nationale centralbankers respektive andele af ECB's kapital og puljen af valutareserver samt deres stemmewægte i ECB's styrelsesråd ved beslutninger, der træffes med kvalificeret flertal, jf. statutens artikel 10.3, og fordelingen mellem dem af ESCB's monetære indtægter, er det vigtigt, at beregningen af deres vægt i denne fordelingsnøgle foregår nøjagtigt. Kommissionen bør derfor rådføre sig med de relevante udvalg for befolkningsdata og for data for bruttonationalprodukt i løbende markedspriser —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Emne

De statistiske data, der anvendes ved justeringen af vægtningen af de nationale centralbanker i fordelingsnøglen for kapitalindskud i ECB, tilvejebringes af Kommissionen i overensstemmelse med reglerne i denne afgørelse.

Artikel 2

Befolkning

1. Ved »befolkning« forstås den »samlede befolkning« som defineret i forordning (EF) nr. 2223/96 og opgjort som et gennemsnit over året og afrundet til nærmeste tusind personer.

⁽¹⁾ Forslag af 14.3.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Udtalelse af 3.7.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EUT C 102 af 29.4.2003, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT L 171 af 17.6.1998, s. 33.

⁽⁵⁾ EFT L 310 af 30.11.1996, s. 1. Forordningen er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 359/2002 (EFT L 58 af 28.2.2002, s. 1).

2. Med henblik på justeringen af de nationale centralbankers vægte, jf. statuttens artikel 29.3, hentes befolkningsdataene fra det næstsidste år forud for det år, hvor fordelingsnøglen justeres.

Artikel 3

Bruttonationalprodukt i løbende markedspriser

1. Ved »bruttonationalprodukt i markedspriser« forstår bruttonationalprodukt i løbende markedspriser som defineret i forordning (EF) nr. 2223/96 for et kalenderår og anført i den nationale valuta med størst mulig præcision, således at andelen kan beregnes med den fornødne nøjagtighed.

2. Med henblik på justeringen af de nationale centralbankers vægte, jf. statuttens artikel 29.3, hentes dataene for bruttonationalproduktet i løbende markedspriser fra de sidste fem år forud for det næstsidste år før det år, hvor fordelingsnøglen justeres.

Artikel 4

Vekselkurser

1. Den årlige vekselkurs, der benyttes til omregning af bruttonationalproduktet i løbende markedspriser, svarer til det aritmetiske gennemsnit af de daglige vekselkurser på alle arbejdsdage i et kalenderår.

2. Før 1999 er de daglige vekselkurser ecu-referencekurserne som beregnet af Kommissionen. Fra og med 1999 er der tale om de af ECB beregnede euro-referencekurser.

Artikel 5

Beregning og nøjagtighed

1. En medlemsstats andel af Fællesskabets befolkning er lig med dens procentvise andel af medlemsstaternes samlede befolkning.

2. En medlemsstats andel af Fællesskabets BNP i løbende markedspriser er lig med dens procentvise andel af medlemsstaternes samlede BNP i løbende markedspriser over en periode på fem år.

3. En national centralbanks vægt i fordelingsnøglen for kapitalindskud i ECB er lig med det aritmetiske gennemsnit af den pågældende medlemsstats andele af Fællesskabets befolkning og Fællesskabets BNP i løbende markedspriser.

4. I de forskellige beregningsfaser benyttes der et tilstrækkeligt stort antal decimaler til at sikre nøjagtigheden. De nationale centralbankers vægt i fordelingsnøglen for kapitalindskud i ECB angives med fire decimaler.

Artikel 6

Underretning af udvalg

Med hensyn til befolkningsdata underretter Kommissionen Udvalget for Det Statistiske Program, der blev nedsat ved artikel 1 i Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom af 19. juni 1989 om nedsættelse af et udvalg for De Europæiske Fællesskabers statistiske program ⁽¹⁾.

Med hensyn til data for BNP i løbende markedspriser underretter Kommissionen det udvalg, der blev nedsat ved artikel 6 i Rådets direktiv 89/130/EØF, Euratom af 13. februar 1989 om harmonisering af fastlæggelsen af bruttonationalindkomsten i markedspriser ⁽²⁾.

Artikel 7

Nye medlemsstater

Når et eller flere lande bliver medlemmer af EU, og deres respektive centralbanker bliver medlemmer af ESCB, vil referencerperioderne for de statistiske data om befolkning og BNP i løbende markedspriser være identiske med dem, der blev anvendt ved den seneste femårsjustering af fordelingsnøglen, jf. statuttens artikel 29.1 og 29.3.

Artikel 8

Tilvejebringelse af data

De i denne afgørelse nævnte data om befolkning og BNP i løbende markedspriser samt de årlige vekselkurser indgives af Kommissionen til ECB særskilt for de enkelte medlemsstater senest to måneder før den dato, hvor justeringen af de nationale centralbankers vægt i fordelingsnøglen for kapitalindskud i ECB får virkning.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. juli 2003.

På Rådets vegne

G. TREMONTI

Formand

⁽¹⁾ EFT L 181 af 28.6.1989, s. 47.

⁽²⁾ EFT L 49 af 21.2.1989, s. 26.

RÅDETS HENSTILLING
af 15. juli 2003
om udnævnelse af formanden for Den Europæiske Centralbank

(2003/518/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 112, stk. 2, litra b), og artikel 122, stk. 4, samt til artikel 11.2 og artikel 43.3, i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank,

HENSTILLER,

at Jean-Claude Trichet udnævnes til formand for Den Europæiske Centralbank for en periode på otte år med virkning fra den 1. november 2003.

Denne henstilling forelægges med henblik på afgørelse for stats- og regeringscheferne for de medlemsstater, der har indført euroen, efter høring af Europa-Parlamentet og Styrelsesrådet for Den Europæiske Centralbank.

Denne henstilling offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. juli 2003.

På Rådets vegne

G. TREMONTI

Formand

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 5. marts 2003

om Den Italienske Republiks (Regionen Sicilien) påtænkte støtteordning til fordel for virksomhedernes internationalisering

(meddelt under nummer K(2003) 650)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2003/519/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 88 ⁽¹⁾,

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med denne artikel, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

- (1) Ved brev fra Italiens Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union af 10. maj 2001, der indgik i Kommissionen den 14. maj 2001 (A/33813), anmeldte de italienske myndigheder i henhold til traktatens artikel 88, stk. 3, ovennævnte støtteordning.
- (2) Ved brev af 15. januar 2002, SG(2002) D/228170, underrettede Kommissionen Den Italienske Republik om sin beslutning om at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, over for ovennævnte ordning.
- (3) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽²⁾. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger.
- (4) Kommissionen har ikke modtaget nogen bemærkninger til ordningen, hverken fra medlemsstaterne eller fra interesserede parter. Det eneste brev fra de italienske

myndigheder er dateret den 10. januar 2003 og vedrører kun et aspekt af procedurens iværksættelse (nemlig punkt 38 vedrørende de minimis-ordningen).

2. DETALJERET BESKRIVELSE AF STØTTEN

2.1. Benævnelse og retsgrundlag

- (5) Støtten skulle ydes af regionen Sicilien i medfør af den ordning, der omhandles i artikel 26 i regionallov nr. 32 af 23. december 2000 om gennemførelsesbestemmelser til POR 2000-2006 ⁽³⁾ (regionallov 32/2000) og i dekret af 22. juni 2001 ⁽⁴⁾. Artikel 13 og 15 i regionallov 32/2000 indeholder almindelige bestemmelser for ordningen. Samme lovs artikel 198 indeholder bestemmelse om udsættelse af den pågældende foranstaltnings gennemførelse, indtil Kommissionen har vedtaget beslutningen, efter at anmeldelsesproceduren er tilendebragt.

2.2. Ordningens formål

- (6) Ordningen tager sigte på at fremme internationaliseringen af den regionale økonomi ved bevilling af støtte til små og mellemstore virksomheder, enkeltvis eller associerede, konsortier og sammenslutninger af konsortier bestående af små og mellemstore virksomheder, der arbejder på regionen Siciliens område.

2.3. Formål

- (7) For at opfylde målsætningerne er der i den pågældende ordning fastsat følgende former for støtte:
 - tilskud til investeringsomkostninger i forbindelse med projekter, der tager sigte på fast tilstedeværelse på ét eller flere udenlandske markeder (udstillingscentre, showroom, repræsentationskontorer)

⁽¹⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 132 af 4.6.2002, s. 11.

⁽³⁾ Den sicilianske regions lovtidende nr. 61 af 23.12.2000.

⁽⁴⁾ Den sicilianske regions lovtidende del I, nr. 37, af 27.7.2001.

- tilskud til oprettelse og start af konsortier mellem små og mellemstore virksomheder med henblik på virkeliggørelse af samarbejdsprojekter som led i erhvervsfremstød på internationalt plan.
- (8) Dekretet af 22. juni 2001 omfatter andre støtteforanstaltninger, der imidlertid vil blive indrømmet i henhold til Kommissionens forordning nr. (EF) nr. 69/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte⁽⁷⁾.
- (9) Med hensyn til den i nærværende beslutnings betragtning 7, første led, omhandlede støtte står der i dekretet af 22. juni 2001, at omkostninger, der er omfattet af den i fællesskabsbestemmelserne fastsatte definition på investering — herunder immaterielle investeringer — er tilskudsberettigede. Det indskræpes i dekretet, at det drejer sig om udgifter til køb eller leje af lokaler, omkostninger i forbindelse med køb af redskaber samt omkostninger i forbindelse med immaterielle investeringer. I formularen, der blev indsendt sammen med anmeldelsen (inden de ændringer, der fandt sted i undersøgelsesforløbet), anførte de italienske myndigheder blandt immaterielle investeringer bl.a. kvalitetskontrol, miljøbeskyttelse, tekniske nyskabelser og køb af programmer vedrørende drift ved hjælp af edb. Definitionen af anlægsinvesteringer står i artikel 13 i regionallov 32/2000. I samme artikel står der også følgende:
- Omkostninger i forbindelse med immaterielle investeringer og rådgivning kan ikke overstige 25 % af de tilskudsberettigede udgifter.
- Investeringer med henblik på udskiftning er udelukkede.
- Støttemodtageren skal forpligte sig til at opretholde investeringen for et tidsrum af fem år.
- Støtte til immaterielle investeringer bevilges på betingelse af, at modtageren forpligter sig til at anvende den udelukkende i sin egen virksomhed for et tidsrum af fem år.
- Støtteansøgningerne indgives inden projektets start.
- (10) For så vidt angår den i nærværende beslutnings betragtning 7, andet led, omhandlede støtte, står der i dekretet af 22. juni 2001, at samtlige omkostninger i forbindelse med oprettelse af konsortiet samt omkostningerne i forbindelse med start og drift er tilskudsberettigede for et tidsrum af fem år. I begge tilfælde er der tale om omkostninger til notar i forbindelse med oprettelse af konsortiet samt drifts- og personaleomkostninger, der i forbindelse med start og drift synes direkte forbundne med initiativets heldige udfald. Der er tale om følgende omkostninger:
- omkostninger vedrørende personale og afgifter
- leje af ejendomme til konsortie- eller selskabsvirksomhed
- køb eller leasing af løsøre (redskaber og udstyr)
- salgsfremstød for konsortievirksomhedernes varer og tjenester.
- (11) I mangel af nærmere oplysninger fra de italienske myndigheder er Kommissionen ude af stand til at kortlægge de i betragtning 8-10 omtalte støtteberettigede foranstaltninger og udgifter.

2.4. Bevilling og varighed af ordningen

- (12) Ordningens varighed er fastsat fra den eventuelle ikrafttræden efter afslutning af anmeldelsesproceduren til den 31. december 2006. Den årlige bevilling er ikke klart angivet. I anmeldelsesformularen, der blev fremsendt ved brev af 26. september 2001, anførte de italienske myndigheder en bevilling på »... ITL, ca. 98 mia. EUR, til den i artikel 26-36 og 39 i regionallov 32/2000 omhandlede støtteordning ...«. Kommissionen formoder, at beløbet er udtrykt i lire. Desuden vedrører førnævnte anmeldelse alene den i nævnte lovs artikel 26 omhandlede støtteordning. Artiklen omhandler i andet afsnit en bevilling på ikke over 120 mia. ITL.

2.5. Støttemodtagere

- (13) Små og mellemstore virksomheder kan enkeltvis eller sammen modtage støtte gennem ordningen. Endvidere er konsortier og sammenslutninger af konsortier, herunder også andelsselskaber, der oprettes mellem små og mellemstore virksomheder, støtteberettigede. Støttemodtagerne skal være optaget i handelskammerets virksomhedsregister og håndværksvirksomhederne i registret for håndværksvirksomheder. Med hensyn til definitionen af SMV henvises der i ordningens bestemmelser til fællesskabsbestemmelserne. De italienske myndigheder har imidlertid ikke anført, om der er tale om SMV ifølge definitionen herpå i Kommissionens henstilling 96/280/EF⁽⁶⁾. Der er også tvivl med hensyn til den SMV-definition, der gælder for konsortier og sammenslutninger af konsortier.

⁽⁷⁾ EFT L 10 af 13.1.2001, s. 30.

⁽⁶⁾ EFT L 107 af 30.4.1996, s. 4. Samme henstilling gentages i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 70/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder (EFT L 10 af 13.1.2001, s. 33).

(14) I den oprindelige anmeldelse udelukkede anmeldelsesformularen den pågældende ordnings anvendelse på virksomhed i forbindelse med fremstilling, forarbejdning og afsætning af varer, der omhandles i bilag I til EF-traktaten, samt sektorerne vedrørende transport, jern og stål, skibsbygning, kunstfibre og motorkøretøjsindustrien. I artikel 15 i regionallov 32/2000 står der dog, at samme lovs bestemmelser om støtte finder anvendelse på ovennævnte erhvervsgrøene. De senest fremsendte dokumenter samt anmeldelsesformularen vedrørende ændrede bestemmelser indeholder ikke længere oplysninger om, hvorvidt de nævnte erhvervsgrøene er udelukkede. Der hersker også stadig tvivl med hensyn til den eventuelle udelukkelse af kriseramte virksomheder ⁽⁷⁾ og støtten til fordel for finansiel omstrukturering af nævnte virksomheder. Det samme må siges om de eventuelle anlægsinvesteringer i form af køb af en virksomhed, der er lukket, eller som ville være lukket, hvis ikke den var blevet overtaget. Disse oplysninger, der modsiger hverandre, gør det umuligt at fastslå, om ordningen finder anvendelse på ovennævnte erhvervsgrøene, virksomheder og anlæg.

2.6. Støttens form og intensitet

- (15) Ordningen omhandler ydelse af støtte i form af tilskud.
- (16) For tilskud til investeringsomkostninger i forbindelse med gennemførelse af projekter, der tager sigte på fast tilstedeværelse på ét eller flere udenlandske markeder (udstillingscentre, showroom, repræsentationskontorer), andrager de højeste intensiteter 35 % NSÆ, der forhøjes med 15 procentpoint BSÆ.
- (17) For tilskud til oprettelse og start af konsortier mellem små og mellemstore virksomheder med henblik på virkeliggørelse af samarbejdsprojekter som led i erhvervsfremstød på internationalt plan går foranstaltningen ud på en nedtrappelig intensitet for de første fem år på 70, 60, 50, 40 og 30 %.

3. TVIVL, SOM KOMMISSIONEN GAV UDTRYK FOR I FORBINDELSE MED IVÆRKSÆTTELSEN AF PROCEDUREN EFTER TRAKTATENS ARTIKEL 88, STK. 2

(18) Den tvivl, Kommissionen gav udtryk for i forbindelse med den procedure, der blev iværksat i henhold til traktatens artikel 88, stk. 2, vedrørte to bestemte forhold: støtten til internationalisering og driftsstøtten.

⁽⁷⁾ Som defineret i rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (EFT C 288 af 9.10.1999, s. 2).

(19) For så vidt angår støtten til internationalisering, understregede Kommissionen i den foreløbige vurdering og på grundlag af de foreliggende oplysninger blandt andet følgende punkter ⁽⁸⁾:

- Den støtte, ordningen omhandler, synes effektivt at være forbundet med oprettelse og drift af et distributionsnet eller med andre løbende udgifter i forbindelse med eksportvirksomhed (se navnlig forordning (EF) nr. 70/2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder ⁽⁹⁾).
- Uanset om den pågældende støtte kunne betragtes som investeringsstøtte eller ej, fandt Kommissionen, at de i artikel 87, stk. 3, litra a) og c), fastsatte regionale undtagelsesbestemmelser ikke kunne finde anvendelse i det foreliggende tilfælde. De regionale undtagelsesbestemmelser kan nemlig udelukkende anvendes på investeringer, der foretages i de støtteberettigede regioner. De italienske myndigheder mente, at de kunne anvende de intensiteter, der er fastsat for den sicilianske region, fordi denne i henhold til det italienske kort over støtte med regionalt sigte ⁽¹⁰⁾ er omfattet af den i artikel 87, stk. 3, litra a), fastsatte undtagelsesbestemmelse, men den pågældende foranstaltning vedrører virkeliggørelse af strukturer uden for denne region.

(20) For så vidt angår driftsstøtten understregede Kommissionen i den foreløbige vurdering og på grundlag af de foreliggende oplysninger blandt andet følgende punkter ⁽¹¹⁾:

- Den pågældende foranstaltning er tidsbegrænset, idet den finder anvendelse indtil 2006, og den omhandler nedtrappede maksimumsintensiteter.
- De italienske myndigheder har dog ikke påvist, at driftsstøtten er rimelig i forhold til de ulemper, den skal opveje. De har blandt andet ikke givet oplysninger om arten af de regionale ulemper, der skal opvejes. De har heller ikke beskrevet eller sat tal på omfanget eller påvist, at støtten er berettiget på grund af dens bidrag til regionaludviklingen.
- Endvidere må udelukkes den driftsstøtte, der skal fremme udførsler mellem medlemsstaterne ⁽¹²⁾.

⁽⁸⁾ For nærmere enkeltheder: Se beslutningens betragtning 28-30 (jf. fodnote 2).

⁽⁹⁾ EFT L 10 af 13.1.2001, s. 33.

⁽¹⁰⁾ EFT L 105 af 20.4.2002, s. 1.

⁽¹¹⁾ For nærmere enkeltheder: Se nærværende beslutnings betragtning 31-36 (jf. fodnote 2).

⁽¹²⁾ Se punkt 4.17 i retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte (EFT C 74 af 10.3.1998, s. 9), ændret ved EFT C 258 af 9.9.2000, s. 5.

(21) I beslutningen gav Kommissionen ligeledes udtryk for, at den nærede tvivl med hensyn til, om to andre bestemte punkter, der var udledt af nogle bestemmelser i ordningen, var forenelige med fællesmarkedet ⁽¹³⁾:

— I henhold til foranstaltningen skal de støttemodtagende virksomheder være indskrevne i handelskammerens virksomhedsregister og for håndværksvirksomheders vedkommende i håndværksvirksomhedernes register. Denne bestemmelse kan udgøre en overtrædelse af fællesskabsbestemmelserne om etableringsretten og af princippet om, at der ikke må udøves forskelsbehandling på grundlag af nationalitet (EF-traktatens artikel 12).

— Med hensyn til den støtte, der i henhold til dekretet af 22. juni 2001 kan ydes i medfør af de minimis-reglen, anførte Kommissionen, at bestemmelsen i artikel 15, tredje afsnit, nederst, i regionallov 32/2000, der indgår i den pågældende anmeldelse, ikke synes at tage hensyn til det tidsrum på tre år, der omhandles i artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 69/2001 ⁽¹⁴⁾. På grundlag af nævnte bestemmelse i den regionale lov skal støttemodtagerne anmelde de minimis-støtte fra den 1. januar 2000. Den i forordningens artikel 2, stk. 2, omhandlede referenceperiode kan derimod veksle, således som det fremgår af nævnte forordnings betragtning 5.

4. BEMÆRKNINGER FRA DE ITALIENSKE MYNDIGHEDER

(22) De italienske myndigheder har ikke fremsat bemærkninger til den påtænkte støtteordning.

(23) Dog har de italienske myndigheder fremsendt forklaringer vedrørende bestemmelsen angående de minimis-ordningen, dvs. vedrørende den tvivl, Kommissionen gav udtryk for i punkt 38 i beslutningen om procedurens iværksættelse.

(24) I ovennævnte brev anførte de italienske myndigheder, at der ikke er udbetalt nogen støtte, og at regionalforvaltningen ved afslutningen af den administrative procedure for gennemgang af støtteansøgningerne vil udbetale støtten i overensstemmelse med angivelserne i punkt 38 i beslutningen om procedurens iværksættelse og under overholdelse af forordning (EF) nr. 69/2001 ⁽¹⁵⁾. De italienske myndigheder anførte også, at der ifølge bestemmelsen i artikel 15, tredje afsnit, nederst, i regionallov 32/2000 ikke skal ydes støtte på grundlag af de minimis-bestemmelserne, men kun oprettes en regional database.

5. VURDERING AF STØTTEN

5.1. Vurdering af, om der er tale om støtte som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1

(25) For at kunne vurdere, om den pågældende foranstaltning udgør støtte som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1, må det fastslås, om den forlener støttemodtagerne med en fordel, om fordelene har statslig oprindelse, om de pågældende foranstaltninger forvrider konkurrencen, og om de kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.

(26) Det første støtteelement i traktatens artikel 87, stk. 1, er muligheden for, at foranstaltningen begunstiger bestemte modtagere. Det må derfor fastslås, om på den ene side de støttemodtagende virksomheder modtager en økonomisk fordel, som de ikke ville have opnået på sædvanlige markedsvilkår, eller hvorved de slipper for udgifter, som sædvanligvis skulle afholdes over virksomhedernes finansielle midler, og om på den anden side denne fordel gives til en bestemt virksomhedskategori. Ydelse af tilskud til driftsudgifter for virksomheder i den sicilianske region indebærer økonomiske fordele for modtagerne, eftersom tilskuddene nedsætter udgifterne til virkeliggørelse af de støtteberettigede projekter samt de løbende udgifter, som virksomhederne sædvanligvis skulle have afholdt. Den pågældende foranstaltning vedrører udelukkende små og mellemstore virksomheder, der arbejder i den sicilianske region, og som altså tilgodeses, eftersom støtten ikke ydes til virksomheder uden for nævnte område, og heller ikke til virksomheder inden for dette område, som ikke er små eller mellemstore virksomheder, konsortier eller sammenslutninger af konsortier.

(27) Ifølge den anden betingelse for anvendelse af artikel 87 skal støtten ydes af staten ved hjælp af statsmidler. I den foreliggende sag fremgår tilstedeværelsen af statsmidler af, at foranstaltningen effektivt støttes ved hjælp af midler, der er opført på en regions offentlige budget.

(28) Ifølge den tredje betingelse for anvendelse af traktatens artikel 87, stk. 1, skal støtten forvride eller true med at forvride konkurrencen. I den foreliggende sag truer foranstaltningerne med at forvride konkurrencen, eftersom de styrker de støttemodtagende virksomheders finansielle stilling og handlingsmuligheder i forhold til deres konkurrenter, som ikke modtager støtte.

(29) Ifølge den fjerde betingelse for anvendelse af traktatens artikel 87, stk. 1, skal støtten påvirke eller kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstater. I den forbindelse skal det bemærkes, at ordningen vedrører internationalisering af den regionale økonomi og omfatter foranstaltninger, der netop har til formål at hjælpe virksomheder med at nå dette mål. Den pågældende støtteordning vedrører derfor virksomheder, der udøver deres virke i

⁽¹³⁾ For nærmere enkeltheder: Se nærværende beslutnings betragtning 37-38 (jf. fodnote 2).

⁽¹⁴⁾ Se fodnote 5.

⁽¹⁵⁾ Se fodnote 5.

erhvervsgræne, som er udsat for international konkurrence. Det kan derfor hævdes, at ordningen per definition vedrører erhvervsdrivende, der deltager i den internationale samhandel.

- (30) Af ovennævnte årsager finder Kommissionen, at den pågældende foranstaltning udgør en støtteordning som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1, og at den derfor kun kan anses for at være forenelig med fællesmarkedet, hvis den kan være omfattet af en af de i samme tekst fastsatte undtagelsesbestemmelser.

5.2. Ordningens lovlighed

- (31) Eftersom foranstaltningen i medfør af den opsættende bestemmelse (artikel 198 i regionallov 32/2000) endnu ikke er trådt i kraft, konstaterer Kommissionen, at de italienske myndigheder har opfyldt deres anmeldelsesforpligtelser i overensstemmelse med traktatens artikel 88, stk. 3.

5.3. Spørgsmålet om, hvilken undtagelsesbestemmelse der kan finde anvendelse

- (32) Efter at have taget stilling til, om de pågældende foranstaltninger kan anses for at være statsstøtte som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1, må Kommissionen undersøge, om de kan erklæres for forenelige med fællesmarkedet i medfør af traktatens artikel 87, stk. 2 og 3.
- (33) For så vidt angår anvendeligheden af de i traktaten fastsatte undtagelsesbestemmelser, finder Kommissionen, at den pågældende støtte ikke kan være omfattet af de i traktatens artikel 87, stk. 2, fastsatte undtagelsesbestemmelser, eftersom der ikke er tale om støtte af social karakter som omhandlet i artikel 87, stk. 2, litra a), ej heller om støtte, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder som omhandlet i artikel 87, stk. 2, litra b), og heller ikke om støtte, der er omfattet af bestemmelserne i artikel 87, stk. 2, litra c). Det er åbenbart, at heller ikke de i artikel 87, stk. 3, litra b) og d), fastsatte undtagelsesbestemmelser kan finde anvendelse. Kommissionen må derfor undersøge, om de i artikel 87, stk. 3, litra a) og c), fastsatte undtagelsesbestemmelser kan finde anvendelse.

5.4. Vurdering af, om støtten er forenelig med fællesmarkedet, og Kommissionens forbehold

- (34) I beslutningen om den formelle undersøgelsesprocedures iværksættelse mente Kommissionen, at støtten i form af tilskud til investeringsomkostningerne i forbindelse med virkeliggørelse af projekter, der tager sigte på fast tilstedeværelse på ét eller flere udenlandske markeder (udstillingscentre, showroom, repræsentationskontorer) ⁽¹⁶⁾, navnlig vedrørte virksomhedsformer i forbindelse med udførsel. Støtten syntes nemlig effektivt forbundet med oprettelse og drift af et distributionsnet eller med andre løbende udgifter i forbindelse med eksportvirksomhed. Eksportstøtte er ikke forenelig med forordning (EF) nr. 70/2001 ⁽¹⁷⁾. Det skal fremhæves, at Kommissionen længe har modsat sig eksportstøtte ⁽¹⁸⁾. I 7. beretning om konkurrencepolitikken (1977), punkt 242, anførte Kommissionen, at eksportstøtte i forbindelse med samhandelen inden for Fællesskabet »bør der ikke gøres undtagelser for, og dette synspunkt gælder, uanset hvilken intensitet eller form støtten har, eller hvad der er dens begrundelse eller formål«. Det må altså konstateres, at den formelle undersøgelsesprocedure ikke har formået at fjerne Kommissionens tvivl, og at det ikke kan udelukkes, at den pågældende ordning udgør en eksportstøtte, der er uforenelig med fællesmarkedet. Det er klart, at udgifterne til undersøgelse og rådgivning vil kunne være forenelige med fællesmarkedet, hvis de overholder de i artikel 5 i forordning (EF) nr. 70/2001 fastsatte betingelser. I mangel af bestemte tilsagn fra medlemsstaternes side og i mangel af klarere angivelser og definitioner kan Kommissionen alligevel ikke tillade disse støtteforanstaltninger. For så vidt angår dette særlige aspekt, står det imidlertid Italien frit for at iværksætte foranstaltningen i henhold til fritagelsesforordningen og under overholdelse af de deri fastsatte betingelser.
- (35) Under den indledende fase af undersøgelsen anfægtede de italienske myndigheder definitionen på eksportstøtte, og de bemærkede, at foranstaltningerne ikke er direkte knyttet til udførsel af varer eller til oprettelse eller drift af distributions- og afsætningsnet. De fremkom dog ikke med nogen begrundelse for disse påstande. De nøjedes med at bemærke, at støtten ville have en gavnlig virkning for regionen Sicilien, og at den pågældende foranstaltning skulle defineres som støtte med regionalt sigte. De italienske myndigheder gjorde det endvidere klart, at de var rede til fra støtten at udelukke en hvilken som helst struktur i form af lagerbygninger, forretninger, varedistributionscentre og i øvrigt alt, hvad der har at gøre med afsætning og distribution. Kommissionen udtrykte imidlertid i beslutningen om den formelle undersøgelsesprocedures iværksættelse tvivl om, hvorvidt de i den pågældende ordning omhandlede indgreb kunne falde ind under definitionen på investering som omhandlet i artikel 2 i forordning (EF) nr. 70/2001. Kommissionen kan konstatere, at tvivlen ikke er bortvejret, og at definitionen på eksportstøtte eller investeringsstøtte fortsat er usikker.

⁽¹⁶⁾ Se betragtning 7, første led.

⁽¹⁷⁾ Se fodnote 9, særlig artikel 1, stk. 2, litra b), og betragtning 16.

⁽¹⁸⁾ Se Kommissionens beslutning 73/263/EØF af 25. juli 1973 om de skattemæssige fordele, som i henhold til artikel 34 i den franske lov nr. 65-566 af 12. juli 1965 samt til cirkulæret af 24. marts 1967 gives franske virksomheder, som opretter afdelinger i udlandet (EFT L 253 af 10.9.1973, s. 10).

- (36) I beslutningen om den formelle undersøgelsesprocedures iværksættelse fandt Kommissionen ligeledes, at uanset om støtten kunne betragtes som investeringsstøtte, ville de i artikel 87, stk. 3, litra a) og c), fastsatte regionale undtagelsesbestemmelser ikke kunne gøres gældende i den foreliggende sag. Disse undtagelsesbestemmelser finder nemlig udelukkende anvendelse på investeringer, der foretages i de støtteberettigede regioner. Det er rigtigt, at der i artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 70/2001 står, at »støtte til investeringer ... i eller uden for Det Europæiske Fællesskab er forenelig med fællesmarkedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, ...«. Nævnte forordning finder således anvendelse på investeringer, der foretages i udlandet. Dog skal alle fastsatte betingelser være opfyldt. Navnlig står der i artikel 4, stk. 2, at bruttostøtteintensiteten ikke må overstige 15 % for små virksomheder og 7,5 % for mellemstore virksomheder. Kun hvis investeringen finder sted i regionalstøtteberettigede områder, kan gennemsnitsintensiteten i medfør af artikel 4, stk. 3, nå op til overgrænsen for investeringsstøtte med regionalt sigte. Heraf følger, at de højeste satser for støtte til den sicilianske region kun kan finde anvendelse, når investeringen foretages i den sicilianske region. De italienske myndigheder mente derimod, at de kunne anvende de for den sicilianske region fastsatte intensiteter, som følge af at regionen i henhold til det italienske kort over støtte med regionalt sigte er omfattet af den i artikel 87, stk. 3, litra a), fastsatte undtagelsesbestemmelse, men den pågældende foranstaltning vedrører virkeliggørelse af strukturer uden for nævnte region. Under den formelle undersøgelsesprocedure nøjedes de italienske myndigheder med at give tvivlsomme fortolkninger af de i artikel 4 i forordning (EF) nr. 70/2001 fastsatte bestemmelser med henblik på at kunne hævde, at de højeste intensiteter fandt anvendelse på området for den sicilianske region. Det må altså konstateres, at den formelle undersøgelsesprocedure ikke har kunnet bortvejre Kommissionens tvivl, og at det ikke kan udelukkes, at den pågældende ordning udgør en investeringsstøtte, der er uforenelig med fællesmarkedet.
- (37) I beslutningen om den formelle undersøgelsesprocedures iværksættelse understregede Kommissionen, at den støtte, der bevilges i form af tilskud til oprettelse og start af konsortier mellem små og mellemstore virksomheder med henblik på virkeliggørelse af samarbejdsprojekter som led i erhvervsfremstød på internationalt plan⁽¹⁹⁾, ikke opfyldte betingelserne i forordning (EF) nr. 70/2001. Kommissionen anførte desuden, at sådan støtte efter dens mening derfor udgjorde driftsstøtte. Erhvervelse af løsøre er en udgift, der er berettiget til støtte i forbindelse med produktive investeringer, også når disse foretages uden for Fællesskabet, hvis blot alle de andre betingelser i forordning (EF) nr. 70/2001 opfyldes. I mangel af bestemte tilsagn fra medlemsstaternes side og i mangel af klarere angivelser og definitioner kan Kommissionen ikke tillade støtte til erhvervelse af fast ejendom i forbindelse med produktive investeringer. For så vidt angår dette særlige aspekt, står det imidlertid Italien frit for at iværksætte foranstaltningen i henhold til fritagelsesforordningen og under overholdelse af de deri fastsatte betingelser. Det er imidlertid nødvendigt, at alle de i nævnte forordning fastsatte betingelser overholdes. Det er for eksempel tilfældet, for så vidt angår overholdelse af støtteintensiteterne⁽²⁰⁾, hvorom Kommissionen allerede har udtalt sig⁽²¹⁾.
- (38) Den sicilianske region er omfattet af den i traktatens artikel 87, stk. 3, litra a), fastsatte undtagelsesbestemmelse, således som det fremgår af ovennævnte italienske kort over støtte med regionalt sigte.
- (39) I henhold til retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte er støtte, der skal nedsætte virksomhedernes løbende udgifter (driftsstøtte), sædvanligvis forbudt. Undtagelsesvis kan der dog bevilges støtte af denne art i regioner, der er omfattet af den i traktatens artikel 87, stk. 3, litra a), fastsatte undtagelsesbestemmelse, når den er berettiget på grund af sit bidrag til regionaludviklingen og på baggrund af sin karakter, og på betingelse af at dens omfang står i forhold til de ulemper, den skal opveje. Det er op til medlemsstaten at påvise disse ulemper og deres omfang. I samme retningslinjer står der endvidere, at driftsstøtte skal være tidsbegrænset og nedtrappelig⁽²²⁾.
- (40) Kommissionen konstaterede, at den pågældende foranstaltning foreskriver en tidsbegrænsning, idet den finder anvendelse indtil 2006, samt maksimumsintensiteter, der nedtrappes.
- (41) Kommissionen bemærkede dog, at foranstaltningen ikke angiver, om intensiteten er brutto eller netto, og at den indledende højeste intensitet på 70 % er temmelig høj. De italienske myndigheder havde i øvrigt ikke forklaret, hvorledes støttens form og varighed skulle være egnet til at opveje arten af nævnte ulemper, og de havde ikke påvist, at driftsstøttens omfang står i rimeligt forhold til de pågældende ulemper. De havde heller ikke givet oplysninger om arten af de regionale ulemper, der skal opvejes, og de havde ikke nærmere beskrevet art eller omfang eller påvist, at den pågældende støtte er berettiget på grund af sit bidrag til den regionale udvikling.
- (42) Endvidere bemærkede Kommissionen, at driftsstøtte, der skal fremme udførsler mellem medlemsstaterne⁽²³⁾, skal udelukkes.

⁽¹⁹⁾ Se betragtning 7, andet led.

⁽²⁰⁾ Se betragtning 36.

⁽²¹⁾ Se Kommissionens beslutning 97/257/EF af 5. juni 1996 om Forbundsrepublikken Tysklands planer om at yde støtte til delstaten Brandenburgs garantiordning til fordel for investeringsprojekter i Polen (EFT L 102 af 19.4.1997, s. 36); Kommissionens beslutning 97/240/EF af 5. juni 1996 om den støtte, som Republikken Østrig planlægger at yde til ERP-internationaliseringsprogrammet (EFT L 96 af 11.4.1997, s. 15); Kommissionens beslutning 97/241/EF af 5. juni 1996 om den støtte, som Republikken Østrig planlægger at yde til ERP-Østeuropa-programmet (EFT L 96 af 11.4.1997, s. 23).

⁽²²⁾ Punkt 4.15-4.17 i retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte (se fodnote 2).

⁽²³⁾ Punkt 4.17 i retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte (se fodnote 2).

- (43) Det må derfor konstateres, at den formelle undersøgelsesprocedure ikke har kunnet bortvejre Kommissionens tvivl, og at det ikke kan udelukkes, at den pågældende ordning udgør driftsstøtte, som er uforenelig med fællesmarkedet.
- (44) I beslutningen om den formelle undersøgelsesprocedures iværksættelse understregede Kommissionen, at bestemmelsen om, at de støttemodtagende virksomheder skal være optaget i handelskammerets virksomhedsregister og for håndværksvirksomhedernes vedkommende i registret for håndværksvirksomheder, kunne udgøre en overtrædelse af fællesskabsreglerne vedrørende etableringsret og af princippet om, at der ikke må udøves forskelsbehandling på grundlag af nationalitet (traktatens artikel 12). Denne tvivl er ikke bortvejret. I mangel af reaktioner og forklaringer fra Den Italienske Republiks side kan Kommissionen ikke udtale sig om dette punkt. Det er imidlertid ikke nødvendigt, at Kommissionen tager stilling til dette punkt, eftersom den på grundlag af den formelle undersøgelsesprocedure slutter, at den pågældende støtteordning er uforenelig med fællesmarkedet. Det skal dog understreges, at agter Italien at gennemføre disse foranstaltninger på grundlag af forordning (EF) nr. 70/2001 som angivet i de foregående punkter, skal de overholde traktatens bestemmelser.
- (45) For så vidt angår de minimis-støtten, kan Kommissionen konstatere, at de italienske myndigheder har anført, at der ikke er udbetalt nogen støtte, og at de vil efterkomme bestemmelserne i forordning (EF) nr. 69/2001 ⁽²⁴⁾. Eftersom de italienske myndigheder har anført, at bestemmelsen i artikel 15, tredje afsnit, nederst, i regionallov 32/2000 ikke omhandler støtte i henhold til de minimis-ordningen, og at der kun er tale om at oprette en regional database, er det ikke nødvendigt at ændre nævnte bestemmelse.

6. KONKLUSIONER

- (46) Ved afslutningen af den i nærværende beslutnings afsnit IV foretagne analyse kan Kommissionen konstatere, at støtteordningen til fordel for internationalisering af virksomheder i den sicilianske region er uforenelig med fællesmarkedet —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den statsstøtte, som Den Italienske Republik i henhold til artikel 26 i siciliansk regionallov 32/2000 af 23. december 2000 og dekret af 22. juni 2001 ⁽²⁵⁾ påtænker at yde til fordel for internationalisering af virksomheder i den sicilianske region, er uforenelig med fællesmarkedet.

Støtten må derfor ikke ydes.

Artikel 2

Den Italienske Republik underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at efterkomme beslutningen.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. marts 2003.

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen

⁽²⁴⁾ Se fodnote 5.

⁽²⁵⁾ Se fodnote 4.